

Startside>Pengekrav>Småkrav

Småkrav

Den europæiske småkravsprocedure er udarbejdet med henblik på at forenkle og fremskynde grænseoverskridende krav, hvis værdi ikke overstiger 5 000 EUR.

Den europæiske småkravsprocedure er til rådighed for parterne i en retssag som et alternativ til de procedurer, der findes i medlemsstaternes lovgivning. En retsafgørelse truffet i den europæiske småkravsprocedure anerkendes og fuldbyrdes i en anden medlemsstat, uden at der kræves en afgørelse om eksistibilitet, og uden at der kan gøres indsigelse mod anerkendelsen.

Der er til småkravsproceduren udarbejdet standardformularer, som findes [her](#) på alle sprog. Proceduren indledes ved at udfylde formular A. Al relevant dokumentation som f.eks. kvitteringer, fakturaer osv. skal vedlægges formularen.

Formular A sendes til den kompetente domstol. Når domstolen har modtaget anmodningsformularen, udfylder den sin del af svarformularen. 14 dage efter modtagelsen af anmodningsformularen forkynder domstolen en genpart af denne og svarformularen for sagsøgte. Sagsøgte har 30 dage til at svare ved at udfylde sin del af svarformularen. Domstolen skal sende en genpart af enhver besvarelse til sagsøger inden 14 dage.

Inden 30 dage fra modtagelsen af sagsøgtets besvarelse (hvis den foreligger) skal domstolen enten træffe en afgørelse om småkravet eller skriftligt anmode begge parter om yderligere oplysninger eller indkalde parterne til et mundtligt retsmøde. Hvis der er et mundtligt retsmøde, er det ikke nødvendigt at være repræsenteret af en advokat, og hvis domstolen har udstyret til det, bør retsmødet udføres via video- eller telekonference.

Afgørelsen kan sammen med denne formular (som eventuelt skal oversættes til den anden medlemsstats sprog) samt en genpart af selve afgørelsen fuldbyrdes i alle de øvrige EU-medlemsstater uden yderligere formaliteter. Den eneste grund til at afvise fuldbyrdelse i en anden medlemsstat er, hvis afgørelsen er uforenelig med en anden afgørelse, der er truffet vedrørende de samme parter i den anden medlemsstat. Fuldbyrdelsen finder sted i overensstemmelse med de nationale regler og procedurer i den medlemsstat, hvor afgørelsen fuldbyrdes.

Relevante links

Forordning (EF) nr. 861/2007 - konsolideret tekst af 14. juni 2017 [PDF](#) (1812 Kb) [da](#)

A Guide for Users to the European Small Claims Procedure [PDF](#) (1699 Kb) [en](#)

Practice guide for the application of the European Small Claims Procedure [PDF](#) (2237 Kb) [en](#)

Infografik for brugere [PDF](#) (102 Kb) [en](#)

Brochure for retlige aktører [PDF](#) (553 Kb) [en](#)

Brochure for virksomheder [PDF](#) (237 Kb) [en](#)

Webværktøj med information om den europæiske småkravsprocedure [PDF](#) (9.403 Kb) [en](#)

Småkrav – medlemsstaternes meddelelser og et redskab til at søge efter kompetente retter/myndigheder

Vælg det relevante lands flag for at få detaljerede nationale oplysninger.

Relaterede sider:

[Retsafgifter i forbindelse med den europæiske småkravsprocedure](#)

[Formularer til fremsættelse af småkrav](#)

Sidste opdatering: 18/07/2019

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning. Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Kommissionen er i gang med at opdatere en del af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Den originale sprogudgave af denne side [\[nl\]](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Småkrav - Belgien

1 Findes der en særlig procedure for mindre krav?

I belgisk lovgivning findes der ingen særlig procedure for mindre krav. Det eneste, der minder om en sådan procedure, er den "forenkledte procedure for betalingspålæg". Se særskilt dokument.

Der findes ingen særlig procedure for mindre krav. Lovens almindelige procedure bliver anvendt, men den er imidlertid meget enkel.

Den almindelige procedure er kort beskrevet som følger:

forkyndelse af stævning ved en af rettens embedsmænd
skriftlig udveksling af påstande med angivelse af konklusioner
dato for retsmødet (domsforhandling) og afslutning af proceduren
dom.

I princippet findes der ingen forenklet procedure, selv om nogle sager ikke bliver anlagt ved stævning, men derimod ved en fælles begæring indgivet af parterne. Et eksempel på tvister, hvor der anvendes fælles begæring indgivet af parterne, er tvister vedrørende lejemål. Det fremgår af retsplejelovens artikel 1344a (*Gerechtig Wetboek*), at medmindre andet er anført i lejeaftalen, kan enhver sag vedrørende tingsleje anlægges ved en skriftlig begæring til justitskontoret i retten i civile sager.

1.1 Procedurens anvendelsesområde, beløbsgrænser

1.2 Anvendelse af proceduren

1.3 Blanketter

1.4 Retlig bistand

1.5 Regler for bevisoptagelse

1.6 Skriftlig procedure

1.7 Dommens indhold

1.8 Refusion af udgifter

1.9 Klagemulighed

Links

Lovgivningen vedrørende den forenklede procedure for betalingspålæg: Se webstedet for [EU den føderale offentlige retstjeneste \(Federale Overheidsdienst Justitie\)](#):

Klik på "konsolideret lovgivning" (*Geconsolideerde wetgeving*) under overskriften "retskilder" (*Rechtsbronnen*)

Klik på "retsplejeloven" (*Gerechtig wetboek*) under punktet juridisk område (*Juridische aard*)

I rubrikken "Søgeord" (*Woord(en)*) skrives "664".

Klik på "Søg" (*Opzoeking*), og herefter "Liste" (*Lijst*).

Klik på "Oplysninger" (*Detail*).

Sidste opdatering: 26/10/2015

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Småkrav - Bulgarien

1 Findes der en særlig procedure for mindre krav?

Den bulgarske retsplejelov foreskriver ikke en særlig småkravsprocedure. Per 1.1.2009 anvender de bulgarske domstole Europa-Parlamentets og det Europæiske Råds forordning (EF) nr. 861/2007 af 11. juli 2007, hvormed en europæisk småkravsprocedure oprettes. Disse sager bliver behandlet af ordinære domstole, hvorimod anliggender, der ikke er omfattet af forordning (EF) nr. 861/2007 om retsplejelovens generelle regler, er gældende.

1.1 Procedurens anvendelsesområde, beløbsgrænser

Den bulgarske retsplejelov foreskriver ikke en særlig småkravsprocedure.

1.2 Anvendelse af proceduren

Den bulgarske retsplejelov foreskriver ikke en særlig småkravsprocedure.

1.3 Blanketter

Den bulgarske retsplejelov foreskriver ikke en særlig småkravsprocedure.

1.4 Retlig bistand

Den bulgarske retsplejelov foreskriver ikke en særlig småkravsprocedure.

1.5 Regler for bevisoptagelse

Den bulgarske retsplejelov foreskriver ikke en særlig småkravsprocedure.

1.6 Skriftlig procedure

Den bulgarske retsplejelov foreskriver ikke en særlig småkravsprocedure.

1.7 Dommens indhold

Den bulgarske retsplejelov foreskriver ikke en særlig småkravsprocedure.

1.8 Refusion af udgifter

Den bulgarske retsplejelov foreskriver ikke en særlig småkravsprocedure.

1.9 Klagemulighed

Den bulgarske retsplejelov foreskriver ikke en særlig småkravsprocedure.

Sidste opdatering: 11/02/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Småkrav - Tjekkiet

1 Findes der en særlig procedure for mindre krav?

1.1 Procedurens anvendelsesområde, beløbsgrænser

Den Tjekkiske Republik har ingen specifik småkravsprocedure. Småkravskategorien (dvs. fokus på det finansielle godtgørelsesbeløb) tages kun i betragtning i klageprocedurer.

1.2 Anvendelse af proceduren

Artikel 202, stk. 2 i den civile retsplejelov foreskriver, at appelsager mod domme, der afsiges *for monetær compensation, der ikke overstiger CZK 10.000*, eksklusive eventuelle renter og afgifter vedrørende kravet, skal afvises. Dette gælder ikke for udeblivelsesdomme.

Der kan derfor indgives appelsager mod udeblivelsesdomme, selv om de afsiger kendelse for beløb under CZK 10.000.

Artikel 238, stk. 1, litra c, i den civile retsplejelov foreskriver, at appelsager vedrørende retsspørgsmål mod domme og retskendelser skal afvises, hvor domsslutningen, som anfægtes af klagen, er blevet afsagt *for monetær compensation, der ikke overstiger CZK 50.000* (eksklusive eventuelle renter og afgifter vedrørende kravet), med undtagelse af tilfælde, hvor de vedrører kontraktmæssigt etablerede forbrugerrelationer eller beskæftigelse.

1.3 Blanketter

Der er ingen specifikke formularer for en småkravsprocedure.

1.4 Retlig bistand

I henhold til den civile retsplejelov pålægges domstole at informere parterne om deres processuelle rettigheder og forpligtelser. I denne henseende fastlægger loven, hvilke oplysninger domstolen skal give parterne i den specifikke processuelle situation.

1.5 Regler for bevisoptagelse

De samme regler gælder for fremsendelse, evaluering og anskaffelse af bevismateriale i tvister i den civile retspleje, uanset det omtvistede beløb.

1.6 Skriftlig procedure

Loven for småkravsprocedurer fastsætter ingen undtagelser for den måde, hvorpå sager skal afholdes.

1.7 Dommens indhold

En dom for små krav afviger ikke i indhold fra nogen anden dom.

1.8 Refusion af udgifter

Godtgørelsen af udgifter er dækket af generelle regler for civilretslige procedurer.

1.9 Klagemulighed

Som anført ovenfor skal appelsager mod domme afvises, der afsiges *for monetær compensation, der ikke overstiger CZK 10.000*, eksklusive eventuelle renter og afgifter vedrørende kravet. Dette gælder ikke for udeblivelsesdomme.

Sidste opdatering: 06/03/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Den originale sprogudgave af denne side [de](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Småkrav - Tyskland

1 Findes der en særlig procedure for mindre krav?

1.1 Procedurens anvendelsesområde, beløbsgrænser

Den tyske civile retsplejelov (*Zivilprozeßordnung* (ZPO)) indeholder ikke særlige processuelle regler for småkrav. ZPO § 495a giver dog adgang til en summarisk procedure. Efter denne bestemmelse kan retten fastlægge proceduren efter et skøn, hvis værdien af sagens genstand ikke overstiger 600 EUR. Der er ikke i ZPO bestemmelser om yderligere begrænsninger for anvendelsen af proceduren (f.eks. kun særlige typer sager).

1.2 Anvendelse af proceduren

Som nævnt kan retten i et sådant tilfælde fastlægge proceduren efter et skøn og særlig gøre brug af bestemte summariske procedurer. Retten er ikke forpligtet hertil og kan således behandle sagen efter de almindelige bestemmelser, selv om sagens værdi ikke overstiger 600 EUR.

Hvis retten fastsætter proceduren efter et frit skøn, kan parterne ikke modsætte sig dette. De har udelukkende mulighed for at fremsætte en begæring om mundtlig forhandling.

1.3 Blanketter

Der skal ikke anvendes særlige formularer.

1.4 Retlig bistand

De almindelige regler finder anvendelse. Det er kun selve procedurens forløb, der er forenklet. I processuelle spørgsmål får parter, der ikke er repræsenteret ved advokat, hjælp på samme måde som parter, der er repræsenteret ved advokat. I Tyskland er det f.eks. i sager ved *Amtsgericht* (byretten) muligt at indgive stævning mundtligt ved at lade en rapport herom udfærdige på rettens kontor. Også en part, der er repræsenteret ved advokat, kan vælge ikke at indgive en erklæring via advokaten, men at lade den indføre i retsbogen.

På samme måde ændrer det ikke principielt noget ved arten og omfanget af rettens pligt til søge sagen oplyst, om en part er repræsenteret ved advokat eller ikke. I henhold til loven er retten forpligtet til at forklare processens retlige og faktiske aspekter og til at vejlede parterne.

1.5 Regler for bevisoptagelse

Retten er ikke bundet til de sædvanlige former for bevisoptagelse. På trods af det ellers gældende umiddelbarhedsprincip, hvorefter afhøring af vidner, sagkyndige og parter skal finde sted under et retsmøde i overværelse af parterne, kan retten ved den summariske procedure bestemme, at vidner, sagkyndige eller parter skal afgive forklaring telefonisk eller skriftligt.

1.6 Skriftlig procedure

Det er muligt udelukkende at anvende en skriftlig procedure. Hvis parterne fremsætter begæring herom, skal der dog være mundtlig forhandling.

1.7 Dommens indhold

Dommen er udformet mere enkelt end i almindelige sager. Dette hænger sammen med, at domme, hvor værdien af sagens genstand ikke overstiger 600 EUR, i princippet ikke kan appelleres.

Det er f.eks. muligt at udelade sagsfremstillingen. Også præmisserne kan udelades, hvis parterne giver afkald herpå, eller hvis indholdet heraf i det væsentlige er angivet i retsbogen. Af internationale hensyn kan præmisserne dog ikke udelades, når det må forventes, at dommen vil blive lagt til grund i udlandet (ZPO § 313a, stk. 4, nr. 5).

Hvis der undtagelsesvis er givet adgang til appel, hvilket dommeren har mulighed for, gælder de almindelige bestemmelser for dommens udformning.

1.8 Refusion af udgifter

Der er ingen begrænsninger med hensyn til erstatning af sagsomkostninger; her gælder de almindelige bestemmelser.

1.9 Klagemulighed

Domme, hvor værdien af sagens genstand ikke overstiger 600 EUR, kan principielt ikke appelleres. Dog er appel undtagelsesvis mulig, hvis retten i første instans har givet tilladelse hertil i dommen, fordi sagen har principiel betydning, eller en afgørelse fra appeldomstolen er nødvendig af hensyn til retsudviklingen eller for at sikre en ensartet retspraksis.

Er appel ikke mulig, genoptages sagen ved retten i første instans efter anmodning fra den, der har tabt sagen, hvis retten i første instans på en måde, der har betydning for sagens udfald, ikke har taget hensyn til vedkommendes ret til at blive hørt (*Anspruch auf rechtliches Gehör*)

Sidste opdatering: 06/05/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der

er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Småkrav - Irland

1 Findes der en særlig procedure for mindre krav?

Ja, en sådan procedure er fastsat i irsk ret som et alternativt til en almindelig borgerlig sag med påstand om betaling af et mindre beløb, jf. [Reglementet for District Court \(småkravsproceduren\) fra 1997 og 1999](#). Der er tale om en service, der tilbydes af *District Court*, og som er beregnet til en smidig behandling af krav, der hidrører fra forbrugere, idet de ikke har behov for advokatbistand. Det er også muligt at anlægge sager om mindre krav, dvs. krav, der har en økonomisk værdi af maksimalt 2 000 EUR, via internet.

1.1 Procedurens anvendelsesområde, beløbsgrænser

Følgende krav er omfattet af småkravsproceduren:

- (i) krav, der vedrører varer eller tjenesteydelser, der er købt til privat brug hos en handlende, som led i dennes erhverv (forbrugerkøb)
- (ii) krav på erstatning for mindre skade på en persons aktiver (dog ikke i forbindelse med personskade)
- (iii) krav på tilbagebetaling af depositum i forbindelse med visse lejeaftaler, såsom leje af en feriebolig eller et værelse/en lejlighed i en ejendom, hvor ejeren også bor, under forudsætning af at kravet ikke overstiger 2 000 EUR.

Lejesager, der ikke falder ind under småkravsproceduren, kan indbringes for *Private Residential Tenancies Board* (huslejenævnet), 2nd Floor, O'Connell Bridge House, D'Olier Street, Dublin 2. Hjemmeside: <http://www.prtb.ie/>

Følgende krav er udelukket fra proceduren:

- (i) krav, der udspringer af visse købeaftaler (*hire-purchase agreements*)
- (ii) krav, der udspringer af leasing-kontrakter
- (iii) krav, der vedrører inddrivelse af udestående fordringer

1.2 Anvendelse af proceduren

Den er en betingelse for, at forbrugeren kan gøre brug af proceduren, at han har erhvervet varer eller tjenesteydelser, der er købt til privat brug hos en handlende som led i dennes erhverv. Siden 2010 har proceduren også kunnet benyttes af en forretningsdrivende i tvister med en anden erhvervsdrivende. Det er en dommerfuldmægtig (*District Court Clerk* i dennes egenskab af *Small Claims Registrar*), der behandler sager om mindre krav. Han eller hun vil forsøge at få parterne til at indgå et forlig, så det ikke bliver nødvendigt at beramme et retsmøde. Er dette ikke muligt, vil fuldmægtigen indbringe tvisten for *District Court*.

Sagsøger skal angive navn og adresse på den person, som han mener at have et krav på. Er der tale om en virksomhed, skal den nøjagtige selskabsform angives. Disse oplysninger skal være præcise for at gøre det muligt for fogeden (*Sheriff*) at fuldbyrde rettens kendelse (*decree*).

Hvis skyldneren bestrider kravet eller fremsætter et modkrav, tilstiller fuldmægtigen sagsøgeren en kopi af svarskrivelsen. Fuldmægtigen kan drøfte sagen med parterne og forsøge at få dem til at indgå et forlig.

Hvis skyldneren erkender, at kravet består, skal han eller hun meddele retten dette ved hjælp af en særlig erklæring (*Notice of Acceptance of Liability form*).

Hvis skyldneren ikke svarer, vil kravet uden videre blive anset for at være ubestridt. Retten vil derefter afsige en kendelse (uden at det er nødvendigt at afholde et retsmøde) og pålægge skyldneren at betale inden for en kort frist.

1.3 Blanketter

Dommerkontoret kan udlevere den relevante formular til sagsøgeren, ligesom den kan downloades fra domstolsstyrelsens (*Courts Service*) hjemmeside <http://www.courts.ie/>

1.4 Retlig bistand

Da formålet med småkravsproceduren er at foretage en smidig behandling af krav, der udspringer af forbrugerkøb, uden inddragelse af en advokat, er advokatbistand ikke fornøden i disse sager.

1.5 Regler for bevisoptagelse

Hvis sagen indbringes for retten, indkaldes parterne til et retsmøde. Tvisten vil blive behandlet i et åbent retsmøde i *District Court*. Dommerfuldmægtigen vil på retsmødet anmode sagsøgeren om at afgive forklaring. Forklaringen afgives under ed, og modparten kan stille spørgsmål vedrørende kravet. Modparten vil også få lejlighed til at afgive forklaring. Hver af parterne – eller deres advokater – kan stille opklarende spørgsmål. Parterne kan også indkalde vidner, eller fremlægge skriftlige vidneforklaringer, men de kan ikke få omkostningerne hertil godtgjort, da proceduren ikke omfatter sagsomkostninger, idet den er tiltænkt en smidig behandling af tvister vedrørende mindre krav.

1.6 Skriftlig procedure

Hvis dommerfuldmægtigen ikke kan bilægge tvisten i form af et forlig, skal sagsøgeren på retsmødet fremlægge dokumentation for kravet i form af eksempelvis skrivelser, kvitteringer eller fakturaer. Derudover vil parterne få lejlighed til at afgive forklaring i retten, og modparten kan stille spørgsmål til vedkommende.

1.7 Dommens indhold

Hvis sagsøgeren får medhold i sagen vil retten afsige en kendelse og pålægge skyldneren at betale inden for en kort frist.

1.8 Refusion af udgifter

Parterne har ganske vist mulighed for at antage advokatbistand, men de kan ikke få godtgjort udgifterne hertil af modparten, hvis de vinder sagen. Hele formålet med småkravsproceduren er at bilægge tvister om mindre krav uden advokatbistand.

1.9 Klagemulighed

Begge parter har mulighed for at indbringe kendelsen for *Circuit Court*. *Circuit Court* kan pålægge en af parterne at betale sagsomkostninger, men dette er overladt til dommerens skøn.

Relevante links

<http://www.courts.ie/>

<http://www.courts.ie/courts.ie/Library3.nsf/PageCurrentWebLookUpTopNav/Small%20Claims%20Procedure>

http://www.citizensinformation.ie/en/justice/courts_system/small_claims_court.html

<http://www.courts.ie/courts.ie/Library3.nsf/PageCurrentWebLookUpTopNav/Small%20Claims%20Procedure>

Sidste opdatering: 18/11/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Småkrav - Grækenland

1 Findes der en særlig procedure for mindre krav?

Har Grækenland en småkravsprocedure (dvs. en specifik procedure, som er processuelt forenklet vedrørende den normale procedure, og som gælder i sager under en vis monetær tærskel eller i visse tvisttyper uanset en monetær tærskel)?

Den civile retsplejelov fastsætter særlige bestemmelser for behandling af mindre krav (kapitel XIII, afsnit 466-472).

1.1 Procedurens anvendelsesområde, beløbsgrænser

Småkravsproceduren finder anvendelse, (1) hvor sagens genstand for striden er underlagt den civile distriktsrets jurisdiktion (*eirinodikeio*) og vedrører krav på eller rettigheder til løsøre eller besiddelsen af løsøre, der ikke overstiger en værdi på EUR 5.000,00; eller (2) hvor den omstridte værdi overstiger EUR 5.000,00, hvis sagsøger erklærer, at han eller hun vil acceptere et beløb, der ikke overstiger EUR 5.000,00, til afgørelse af kravet eller rettigheden fremsat i søgsmålet. I dette tilfælde vil en tabende sagsøgt person blive beordret til enten at indfri kravet eller rettigheden fremsat i søgsmålet eller betale den anslåede værdi accepteret af domstolen.

1.2 Anvendelse af proceduren

Proceduren er obligatorisk.

Hverken domstolen eller parterne i sagen har mulighed for at følge den almindelige procedure i stedet for den særlige småkravsprocedure.

1.3 Blanketter

Der er ingen tilgængelige formularer.

1.4 Retlig bistand

Er der hjælp til processuelle anliggender (f.eks. fra justitssekretæren eller dommeren) for parter i sagen, som ikke er repræsenteret af en advokat? Hvis det er tilfældet, i hvilken udstrækning?

Parter i sagen kan møde op i retten for egen regning. En part i sagen kan også repræsenteres af den pågældendes ægtefælle, en slægtning i opstigende eller nedstigende linje, en blodslægtning op til anden grad eller en slægtning via ægteskab op til anden grad eller en lønnet medarbejder ansat af den pågældende. En ægtefælle formodes altid at være i stand til at handle på vegne af hans eller hendes ægtefælle og kan udpege andre repræsentanter. Der er ingen bestemmelse i sådanne sager til en justitssekretær eller dommeren om at hjælpe parten i sagen eller repræsentanter, som ikke er advokater.

1.5 Regler for bevisoptagelse

Er visse regler vedrørende indsamlingen af bevismateriale mindre formelle sammenlignet med den almindelige procedure? Hvis det er tilfældet, hvilken og i hvilken udstrækning?

Under behandling af små krav i henhold til den særlige småkravsprocedure kan den civile distriktsrets dommere afvige fra de sædvanlige processuelle regler: De kan tage bevismateriale i betragtning, som ikke opfylder de lovfæstede krav, og kan efter eget skøn anvende den procedure, som de under omstændighederne anser som den sikreste, hurtigste og mindst bekostelige metode til at nå frem til kendsgemningerne.

1.6 Skriftlig procedure

Ansøgningen kan indgives skriftligt til den civile distriktsrets justitskontor eller mundtligt for dommeren for den civile distriktsret, hvilket medfører, at et dokument udarbejdes. Ansøgningen skal indeholde: (a) en nøjagtig beskrivelse af kendsgemningerne, som underbygger kravet i overensstemmelse med loven, og berettiger sagsøgerens søgsmål mod sagsøgte; (b) en nøjagtig beskrivelse af sagens genstand for striden; (c) den specifikke formular til den ønskede kendelse og (d) alle former for tilgængeligt bevismateriale.

1.7 Dommens indhold

Domme afsiges mundtligt under et offentligt retsmøde, som regel umiddelbart efter retsmødet, mens domstolen stadig er samlet, og inden dommeren går videre til den næste sag. En dom forkyndes ikke til parterne, hvis det er certificeret i retsudskriften, at dommen er blevet afsagt under tilstedeværelse af begge parter, eller af de personer, som handler på deres vegne i sagen, eller af deres autoriserede advokater.

1.8 Refusion af udgifter

Der er ingen godtgørelse af udgifter.

1.9 Klagemulighed

Domme for små krav kan ikke appelleres.

Sidste opdatering: 17/07/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Den originale sprogudgave af denne side [es](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Småkrav - Spanien

1 Findes der en særlig procedure for mindre krav?

Ja, mundtlige procedurer (*procedimiento de Juicio Verbal*) i forbindelse med krav på højst 6 000 EUR.

1.1 Procedurens anvendelsesområde, beløbsgrænser

Ved mundtlige procedurer behandles krav på højst 6 000 EUR.

1.2 Anvendelse af proceduren

Ved hjælp af en skriftlig stævning.

1.3 Blanketter

Nej, der findes ingen obligatoriske standardformularer. Retternes lokale justitskontorer (*los decanatos*) stiller dog som regel en standardformular eller en trykt formular til rådighed, hvis kravet ikke overstiger 2 000 EUR.

Formularen anvendes kun ved stævningens udfærdigelse, og anvendelsen er frivillig. Formularen kan downloades på hjemmesiden for Spaniens øverste retningsråd, [Consejo General del Poder Judicial](#).

1.4 Retlig bistand

Sagens parter kan repræsentere sig selv under retsmødet, men overstiger kravet 2 000 EUR, skal sagen føres af en advokat eller procesfuldmægtig (*procurador*).

1.5 Regler for bevisoptagelse

Hvad angår beviser er det de almindelige regler, der gælder, dvs. enhver form for bevis er tilladt, og det er muligt at begære eller fremlægge beviser inden retsmødet.

1.6 Skriftlig procedure

Den skriftlige procedure omfatter stævning og svarskrift. Processuelle spørgsmål afgøres under retsmødet. Bevisføringen foregår ligeledes mundtligt og summarisk under retsmødet.

1.7 Dommens indhold

Dommen skal være begrundet og meddeles skriftligt i lighed med det, der gælder i andre sager.

1.8 Refusion af udgifter

Kræves der en advokat eller procesfuldmægtig, og der er nedlagt påstand om pålæggelse af sagsomkostninger, kan den vindende part få godtgjort sagsomkostningerne efter en vurdering heraf og under forudsætning af, at de ikke overstiger en tredjedel af sagens værdi, for hver af de parter i sagen, som skal have godtgjort sagsomkostninger.

Hvis den part, som skal have godtgjort sine omkostninger, er bosiddende et andet sted end dér, hvor retssagen finder sted, kan denne få godtgjort advokatudgifter, selv om advokatens tilstedeværelse ikke er obligatorisk.

1.9 Klagemulighed

Dommen kan appelleres, hvis kravet overstiger 3 000 EUR. Appelskriftet indgives til samme domstol inden for en frist på højst 20 dage.

Provinsdomstolen (*Audiencia Provincial*) er ansvarlig for behandling af appelsager, og dens afgørelser er endelige.

Sidste opdatering: 26/07/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Småkrav - Frankrig

1 Findes der en særlig procedure for mindre krav?

I Frankrig findes der en forenklet småkravsprocedure, som anvendes ved byretten (tribunal d'instance), og som går under betegnelsen "erklæring til justitskontoret". Proceduren er omfattet af bestemmelserne i artikel 843 og 844 i den civile lovbog. Proceduren indledes med en mundtlig eller skriftlig erklæring, der fremsættes over for eller fremsendes til den kompetente domstol. Justitskontoret indkalder parterne til et retsmøde ved anbefalet brev, hvor der skal kvitteres for modtagelse. Under retsmødet vil dommeren forsøge at få parterne til at indgå forlig og kan med deres samtykke udpege en mægler. Hvis der ikke kan indgås forlig, går sagen videre. Der er ikke advokattvang. Parterne kan lade sig repræsentere af deres ægtefælle, samlever, den person, som de har indgået en civil solidaritetspagt (PACS) med, deres forældre, direkte slægtninge eller slægtninge i sidelinje eller personer, som de har ansat.

1.1 Procedurens anvendelsesområde, beløbsgrænser

Kravet må ikke overstige 4 000 EUR og hører under byretten.

1.2 Anvendelse af proceduren

Erklæringen til justitskontoret er valgfri.

Erklæringen til justitskontoret kan ikke ændres til en retssag, for hvis kravet overstiger 4 000 EUR eller ikke henhører under byretten, bør sagen indbringes for den retsinstans, som er kompetent i henhold til de almindelige procedurer.

1.3 Blanketter

Formularen er ikke obligatorisk, da erklæringen til justitskontoret kan fremsættes mundtligt. Der findes imidlertid en formular for indbringelse af sagen for retten.

Formularen CERFA nr. 11764*08 findes på den franske borgerservices websted og kan fås på alle justitskontorer ved distriktsdomstolene og på webstedet

<https://www.justice.fr/>.

1.4 Retlig bistand

Eftersom der er tale om en forenklet procedure, der vedrører beløb på højst 4 000 EUR, og sagen behandles af dommeren, indeholder lovgivningen ingen bestemmelser om retshjælp. Parterne kan imidlertid blive bistået eller repræsenteret af en advokat, bl.a. hvis de har anmodet om bistand i henhold til bestemmelserne om retshjælp.

1.5 Regler for bevisoptagelse

Bestemmelserne om bevismidler er de samme som ved den almindelige procedure.

1.6 Skriftlig procedure

Der findes ingen rent skriftlig procedure i forbindelse med den forenkledede procedure.

1.7 Dommens indhold

De gældende regler for dommen er de samme som for den almindelige procedure.

1.8 Refusion af udgifter

De gældende regler er de samme som for andre procedurer. Eftersom denne procedure ikke kræver, at man udpeger en advokat eller har partsrepræsentation, er de dermed forbundne omkostninger lavere.

1.9 Klagemulighed

Som følge af beløbsstørrelserne for sådanne krav, findes der ikke nogen appelmulighed. Dommen kan kun afvises eller henvises til kassation.

Relevante links

[Justitsministeriets \(Ministère de la Justice\) websted](#)

[Legifrance-webstedet](#)

Sidste opdatering: 09/09/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Den originale sprogudgave af denne side er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Småkrav - Kroatien

1 Findes der en særlig procedure for mindre krav?

I Kroatien findes reglerne om småkrav i artikel 457-467 i den civile retsplejelov (*Zakon o parničnom postupku*) (Narodne Novine (NN, Republikken Kroatiens lovtidende), nr. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 og 89/14, herefter: ZPP), mens den europæiske småkravsprocedure ifølge Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 af 11. juli 2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure (herefter: forordning nr. 861/2007) er reguleret af bestemmelserne i artikel 507.o-507.ž i ZPP.

1.1 Procedurens anvendelsesområde, beløbsgrænser

Småkravssager ved lokale domstole vedrører tvister, hvor kravet beløber sig til højst 10 000 HRK.

I handelsretterne behandles sagerne efter småkravsproceduren, hvis kravet ikke overstiger 50 000 HRK.

Småkravsproceduren omfatter også krav, der ikke vedrører penge, men hvor sagsøgeren i stedet har accepteret at modtage et beløb på højst 10 000 HRK (lokale domstole) eller 50 000 HRK (handelsretterne) til fyldestgørelse af kravet.

Småkravsproceduren omfatter også krav, hvor genstanden for kravet ikke er penge, men levering af løsøre, hvis værdi ifølge sagsøgeren ikke overstiger 10 000 HRK (lokale domstole), eller 50 000 HRK (handelsretterne).

De gældende bestemmelser i forordning nr. 861/2007 finder anvendelse i europæiske småkravssager, hvis kravets størrelse ikke overstiger 2 000 EUR på det tidspunkt, hvor den kompetente retsinstans modtager anmodningsformularen, ekskl. alle renter, omkostninger og gebyrer.

1.2 Anvendelse af proceduren

Småkravssager behandles ved en lokal domstol eller en handelsret efter reglerne om saglig kompetence i artikel 34 og 34.b i ZPP. Småkravssager indledes ved at indgive et krav til den kompetente domstol, dvs. ved at indgive en begæring om fuldbyrdelse baseret på et officielt bekræftet dokument, der er oprettet for en notar, når der rettidigt er rejst en indsigelse, som kan antages til realitetsbehandling, mod en fuldbyrdeskendelse.

1.3 Blanketter

Formularer, andre krav eller erklæringer indgives skriftligt, pr. fax eller e-mail og bruges kun inden for rammerne af den europæiske småkravsprocedure som omhandlet i forordning nr. 861/2007.

Der findes ingen andre standardformularer til brug for indledning af småkravsproceduren.

1.4 Retlig bistand

ZPP indeholder ingen særlige bestemmelser om retshjælp i småkravssager. En sagsøger kan være repræsenteret af en advokat i forbindelse med en sådan sag.

Hvis bestemmelserne i loven om gratis retshjælp (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*) (Narodne Novine (NN, Republikken Kroatiens lovtidende), nr. 143/13 – https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2013_12_143_3064.html) er opfyldt, har parterne i sagen ret til primær og sekundær retshjælp.

En liste over foreninger og retshjælpsorganisationer med tilladelse til at yde primær retshjælp kan findes ved at klikke på følgende link:

<https://pravosudje.gov.hr/istaknute-teme/besplatna-pravna-pomoc/ovlastene-udruge-i-pravne-klinike-za-pruzanje-primarne-pravne-pomoci/6190>

1.5 Regler for bevisoptagelse

I småkravssager skal parterne redegøre for alle de faktiske omstændigheder, som deres krav er støttet på, senest når de anlægger sagen eller indgiver deres svarskrift, og skal fremlægge alle nødvendige bevismidler til at underbygge sagens faktiske omstændigheder.

Parterne må kun påberåbe sig nye faktiske omstændigheder eller fremlægge nye beviser ved et forberedende retsmøde, hvis de var lovligt forhindret i at kunne henvise til dem i stævningen eller svarskriftet.

Retten vil se bort fra nye faktiske omstændigheder og beviser, der fremlægges af parterne ved det forberedende retsmøde i strid med ovennævnte bestemmelse.

De almindelige bestemmelser i ZPP gælder for bevisoptagelse. Bevismidler i småkravssager kan derfor bestå af syn og skøn, dokumenter, vidneforklaringer, sagkyndige rapporter bestilt af en domstol og beviser fremlagt af parterne, og retten afgør herefter, hvilke af de fremlagte beviser der må lægges til grund for sagens faktiske omstændigheder.

Yderligere oplysninger om bevisoptagelse er indeholdt i oplysningspakken med titlen "Bevisoptagelse – Republikken Kroatien" (*Izvođenje dokaza – Republika Hrvatska*).

1.6 Skriftlig procedure

Småkravssager behandles skriftligt.

I småkravssager forkyndes kravet altid for sagsøgte, så denne part kan afgive bemærkninger, og i rettens indkaldelse til at afgive forklaring i et svarskrift vil parterne blive informeret om, at en sagsøger anses for at have frafaldet sagen, hvis den pågældende undlader at deltage i det første retsmøde, at parterne i denne sag skal redegøre for alle de faktiske omstændigheder senest ved indgivelsen af stævningen eller svarskriftet, at der ikke må forelægges nye omstændigheder eller beviser i det forberedende retsmøde, bortset fra de tilfælde, der er fastsat i artikel 461a, stk. 3, i ZPP, hvor parterne var lovligt forhindret i at kunne henvise til faktiske omstændigheder eller fremlægge beviser før indledningen af det forberedende retsmøde, og at denne afgørelse kun kan appelleres på grund af væsentlige overtrædelser af de civile retlige bestemmelser i artikel 354, stk. 2, dvs.:

- punkt 1 – hvis en dommer, som skulle erklæres inhabil ifølge lovgivningen (jf. artikel 71, stk. 1, punkt 1-6 i ZPP), eller som var inhabil ifølge en kendelse, eller en person, som ikke havde domsmyndighed, deltog i domsafsigelsen
- punkt 2 – hvis der blev truffet afgørelse om et krav i en tvist, som ikke henhører under domstolens kompetence (jf. artikel 16 i ZPP)
- punkt 4 – hvis retten i strid med ZPP har baseret sin afgørelse på bestemmelser, som parterne ikke kan godtage (jf. artikel 3, stk. 3, i ZPP)
- punkt 5 – hvis retten i strid med ZPP har afsagt en dom på grundlag af en anerkendelse af kravet, en dom baseret på frafald af kravet, en udeblivelsesdom eller en dom uden rettergang
- punkt 6 – hvis en af parterne på grund af retsstridige handlinger og specifikt manglende forkyndelse (af retsdokumenter) ikke fik lejlighed til at afgive forklaring i retten
- punkt 8 – hvis en person, der ikke kan være part i sagen, deltog i den enten som sagsøger eller som sagsøgt, eller hvis en juridisk person ikke var repræsenteret som part af en fuldmægtig, eller hvis en umyndig part ikke var repræsenteret ved en værge eller juridisk stedfortræder, eller hvis en juridisk stedfortræder eller advokat reelt ikke havde den nødvendige rettergangsfuldmagt eller foretog visse formelle retsskridt, såfremt der ikke efterfølgende gives bemyndigelse til procesførelse eller til iværksættelse af visse formelle processkridt

- punkt 9 – hvis der blev truffet afgørelse om et krav, om hvilket der allerede verserede en sag, eller om hvilket der allerede var afsagt en retskraftig dom, eller hvis der allerede var indgået et retsforlig eller et forlig, som efter særlige forskrifter har karakter af et retsforlig
- punkt 10 – hvis offentligheden i strid med lovgivningen var udelukket fra retssagen
- punkt 11 – hvis dommen er behæftet med fejl, som gør, at den ikke kan prøves, og især hvis domskonklusionen er uforståelig, hvis konklusionen er selvmodsigende, eller hvis den strider mod dommens præmisser, eller hvis dommen slet ikke indeholder nogen præmisser, eller hvis den ikke angiver begrundelsen for afgørende faktiske omstændigheder, eller hvis denne begrundelse mangler klarhed eller er selvmodsigende, eller hvis der vedrørende de afgørende faktiske omstændigheder er uoverensstemmelse mellem det, der er angivet i dommens præmisser om indholdet af dokumenter eller referater vedrørende forklaringer, som er afgivet under sagen, og selve de konkrete dokumenter og referater eller i tilfælde af, at der foreligger en retlig fejl.

Såfremt parten har midlertidig eller fast bopæl uden for Kroatien, og vedkommendes adresse er ukendt, skal forkyndelsen af processuelle meddelelser finde sted efter bestemmelser, der er bindende for Kroatien, og ifølge EU-lovgivningen, navnlig med hensyn til proceduren i artikel 13 i forordning nr. 861/2007.

1.7 Dommens indhold

En dom i en småkravssag afsiges umiddelbart efter afslutningen af hovedforhandlingen. Ved afsigelse af dommen har retten pligt til at vejlede de tilstedeværende parter om, under hvilke betingelser de kan appellere dommen.

Eftersom der ikke er særlige bestemmelser om dommens indhold i småkravssager, finder ZPP's almindelige bestemmelser anvendelse, dvs. artikel 338 i ZPP, hvori det er fastsat, at en skriftlig version af dommen skal indeholde en formel indledning, en konklusion og en begrundelse i form af præmisser. Indledningen til en dom skal indeholde: en oplysning om, at dommen afsiges i Kroatiens navn, rettens betegnelse, fulde navn på enedommeren eller retsformanden, den refererende dommer og rettens øvrige medlemmer, fulde navn, titel og bopæl eller hjemsted for parterne, deres advokater og befuldmægtigede, en kort angivelse af tvistens genstand, datoen for afslutningen af retssagen, angivelse af de parter, deres advokater og befuldmægtigede, som deltog i retssagen, og datoen for dommens afsigelse.

Dommens konklusion skal indeholde rettens afgørelse om at fremme eller afvise realitetsbehandlingen af den principale påstand eller subsidiære påstande samt en afgørelse om, hvorvidt det krav, der er fremsat med henblik på en afgørelse, består eller ej (artikel 333 i ZPP).

I præmisserne gør retten rede for parternes påstande, de faktiske omstændigheder, de har redegjort for, og de beviser, disse påstande støttes på, hvilke af disse faktiske omstændigheder retten har lagt til grund for sagens afgørelse, hvorfor og hvordan den har lagt dem til grund, og om den har gjort det som følge af bevisoptagelse, hvilke beviser der blev fremlagt, og hvordan de blev bedømt. Retten anfører specifikt, hvilke materielle bestemmelser der er anvendt ved sagens afgørelse, og angiver om nødvendigt sin stillingtagen til parternes standpunkter for så vidt angår sagens retsgrundlag, og til eventuelle begæringer eller indsigelser, som den ikke har begrundet i de kendelser, den har afsagt under sagen.

Præmisserne for en udeblivelsesdom, en dom baseret på anerkendelse af et krav eller en dom baseret på frafald af kravet skal kun indeholde en begrundelse for disse domme.

1.8 Refusion af udgifter

En afgørelse om betaling af sagsomkostningerne i en småkravssag træffes på grundlag af de almindelige bestemmelser i ZPP, hvorved den part, der taber en retssag fuldt ud, er forpligtet til at erstatte modpartens og dennes repræsentants omkostninger.

Såfremt en part får delvist medhold i sine påstande, kan retten pålægge hver part at bære deres egne omkostninger eller den ene part at betale en forholdsmæssig andel af den andens og dennes repræsentants omkostninger.

Retten kan afgøre, at den ene part skal betale alle de omkostninger, der er afholdt af modparten og dennes repræsentant, hvis det kun er en relativt lille del af sin påstand, modparten ikke fik medhold i, og der ikke blev afholdt særskilte omkostninger til den del.

På den anden side er en part uanset sagens udfald forpligtet til at afholde alle modpartens omkostninger, der skyldes hans eller hendes egen fejl eller begebenheder, som han eller hun har ansvaret for.

1.9 Klagemulighed

I småkravssager kan parterne inden otte dage iværksætte appel til prøvelse af dommen eller afgørelsen i første instans.

Appelfristen løber fra den dag, hvor dommen eller afgørelsen blev afsagt. Hvis dommen eller afgørelsen blev forkyndt for en part, beregnes fristen fra forkyndelsesdagen.

Dommen eller afgørelsen, der afslutter småkravssagen, kan anfægtes af de grunde, der er nærmere beskrevet i punkt 1.6, dvs. på grund af en væsentlig overtrædelse af retsplejereglerne, jf. punkt 1, 2, 4, 5, 6, 8, 9, 10 og 11 i artikel 354, stk. 2, i ZPP.

Sidste opdatering: 23/08/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Den originale sprogudgave af denne side [it](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Småkrav - Italien

1 Findes der en særlig procedure for mindre krav?

Der findes ingen særlig procedure for mindre krav. Sådanne krav behandles af fredsdommeren (*giudice di pace*).

Som hovedregel forenkles behandlingen af sager for fredsdommeren så meget som muligt (den civile retsplejelovs artikel 316-318).

1.1 Procedurens anvendelsesområde, beløbsgrænser

Fredsdommeren har kompetence i sager, der vedrører løsøre til en værdi af højst 5 000 EUR, medmindre andet er specifikt fastsat i lovgivningen.

Sager vedrørende trafikskader i forbindelse med køretøjer og både behandles ligeledes af fredsdommeren, forudsat at sagens værdi ikke overstiger 20 000 EUR.

Fredsdommeren har, uanset sagens værdi, kompetence i alle sager vedrørende:

fastlæggelse af skel og overholdelse af afstanden for plantning af træer og hække i henhold til lovgivningen, forskrifter eller sædvane, omfang og brug af fælles faciliteter i lejlighedsbyggerier,

forholdet mellem ejere eller beboere i beboelsesejendomme, for så vidt angår gener fra røg, os, varme, støj, vibrationer og tilsvarende gener, der overstiger normale niveauer,

renter eller udgifter, der er forbundet med forsinket udbetaling af pension eller velfærdsydelser.

1.2 Anvendelse af proceduren

Sager ved fredsdommeren anlægges ved hjælp af en stævning (*citazione*), hvorved modparten tilsiges at møde i retten på et nærmere angivet tidspunkt. Sagen kan ligeledes indbringes for retten mundtligt, idet retten i givet fald affatter et processkrift, der ved sagsøgers foranstaltning forkyndes for modparten (artikel 316 i den civile retsplejelov). En stævning skal indeholde navnet på retten, parternes navne, en redegørelse for de faktiske omstændigheder, og en angivelse af sagens genstand. Perioden mellem den dag, hvor stævningen forkyndes, og den dag, hvor retsmødet afholdes, er halv så lang, som den periode, der gælder i sager, der anlægges ved de almindelige domstole (*tribunali*) (artikel 318 i den civile retsplejelov). På det første retsmøde kan fredsdommeren frit stille spørgsmål til parterne og forsøge at mægle forlig. Hvis det lykkes, indføres forliget i retsbogen. Hvis forligsmæglingen mislykkes, anmoder fredsdommeren parterne om at give en sammenfattende redegørelse for de faktiske omstændigheder, som ligger til grund for påstande, indsigelser og modkrav, om at fremlægge relevante dokumenter og om at fremsætte begæring om bevisoptagelse. Hvis det som følge af retshandlingerne på første retsmøde viser sig nødvendigt, har dommeren mulighed for én gang at beramme et nyt retsmøde, hvor der kan fremlægges yderligere dokumenter og fremsættes begæring om supplerende bevisoptagelse. De af parterne fremlagte dokumenter kan optages og opbevares i sagsakterne, indtil der træffes afgørelse i sagen.

1.3 Blanketter

Der findes ingen særlige formularer.

1.4 Retlig bistand

Parterne kan selv møde for fredsdommeren, hvis værdien af sagens genstand ikke overstiger 1 100 EUR (artikel 82 i den civile retsplejelov, se faktabladet om adgang til domstolene).

I alle andre tilfælde stilles der krav om advokatbistand. Henset til sagens art og omfang kan fredsdommeren imidlertid ved kendelse tillade en part at føre sagen selv, eventuelt på den pågældende parts mundtlige begæring.

Dommeren kontrollerer, at parterne har taget alle de nødvendige processkridt forud for retsmødet, og pålægger om nødvendigt parterne at supplere eller berigtige dokumenter, som dommeren finder mangelfulde.

Hvis dommeren konstaterer en mangel i den fuldmagt, der er givet advokaten, fastsætter dommeren en frist for afhjælpning af denne mangel. Hvis manglen afhjælpes inden fristens udløb, anses stævningen for at være forskriftsmæssig, og dens materielle og processuelle virkninger indtræder på det tidspunkt, hvor den først blev indgivet (artikel 182 i den civile retsplejelov).

1.5 Regler for bevisoptagelse

Der gælder de samme regler for bevisførelse som i forbindelse med den almindelige procedure (se faktabladet "Bevisoptagelse").

1.6 Skriftlig procedure

Der findes ingen bestemmelser om en ren skriftlig procedure, da fredsdommere har pligt til frit at høre begge parter og søge at mægle forlig.

1.7 Dommens indhold

Er reglerne vedrørende dommens indhold mere lempelige end ved den almindelige procedure? I bekræftende fald, på hvilken måde?

Nej, de almindelige regler finder anvendelse.

1.8 Refusion af udgifter

Er der nogen begrænsninger for erstatning af omkostninger? I bekræftende fald, hvilke?

Afgørelser vedrørende tilkendelse af sagsomkostninger træffes på grundlag af de almindelige regler, hvorefter den tabende part skal betale sagsomkostningerne. Det kan imidlertid også ske, at parterne skal betale egne sagsomkostninger, hvis ingen af parterne vinder, eller hvis der er andre vægtige grunde hertil.

1.9 Klagemulighed

Er der ingen eller kun begrænset appelmulighed?

Ved en netop gennemført reform (lovdekret nr. 40 af 2006) blev reglerne for anfægtelse af fredsdommernes *sentenze di equità* (domme i sager, hvis værdi ikke overstiger 1 100 EUR) ændret, således at de kun kan appelleres, hvis der foreligger en tilsidesættelse af de processuelle regler, af forfatningsretlige eller EU-retlige bestemmelser eller en krænkelse af de grundlæggende retsprincipper på området.

De nye bestemmelser finder anvendelse på alle domme, der er afsagt efter den 2. marts 2006 (artikel 27 i lovdekret nr. 40 af 2006).

Sentenze di equità, der er afsagt inden denne dato, kan indbringes for kassationsdomstolen (inden for den i lovgivningen fastsatte frist), såfremt der foreligger en tilsidesættelse af forfatningsretlige, EU-retlige eller processuelle bestemmelser, en krænkelse af de grundlæggende retsprincipper på området, eller i tilfælde af at dommen ikke er begrundet, eller utilstrækkeligt begrundet. Domme, som afsiges af fredsdommere i sager vedrørende administrative sanktioner, kan ikke appelleres, men prøves i form af en ekstraordinær appel til kassationsdomstolen.

Alle øvrige domme, der afsiges af fredsdommere, kan anfægtes ved appel.

Læs mere på faktabladene om retssystemets opbygning, om domstolenes kompetence og om adgang til domstolene.

Relevante bilag

Småkrav: bestemmelser i den civile retsplejelov (114 Kb)

Sidste opdatering: 04/02/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Småkrav - Cypem

1 Findes der en særlig procedure for mindre krav?

Der findes ingen specifik småkravsprocedure i Cypers retssystem, bortset fra den i forordning 861/2007. Der er vedtaget særlige retsplejeregler om anvendelsen af denne forordning.

1.1 Procedurens anvendelsesområde, beløbsgrænser

1.2 Anvendelse af proceduren

1.3 Blanketter

1.4 Retlig bistand

1.5 Regler for bevisoptagelse

1.6 Skriftlig procedure

1.7 Dommens indhold

1.8 Refusion af udgifter

1.9 Klagemulighed

Sidste opdatering: 15/10/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Småkrav - Letland

1 Findes der en særlig procedure for mindre krav?

I Letland er der adgang til særlige småkravsprocedurer, når kravet omhandler inddrivelse af penge eller inddrivelse af underholdsbidrag, og kravets samlede værdi ikke overstiger 2 100 EUR.

Småkrav er reguleret i civilretsplejelovens kapitel 303: artikel 25018 – 25027, og kapitel 541: artikel 4491-44912 .

1.1 Procedurens anvendelsesområde, beløbsgrænser

Småkravsprocedurer finder kun anvendelse på krav vedrørende inddrivelse af penge og krav vedrørende inddrivelse af underholdsbidrag (civilretsplejelovens artikel 35, stk. 1, nr. 1 og 3).

I sager om småkrav må hovedstolen eller, såfremt det drejer sig om et krav vedrørende inddrivelse af underholdsbidrag, de samlede betalinger ikke overstige 2 100 EUR på den dag, hvor kravet indgives. Når det drejer sig om krav vedrørende inddrivelse af underholdsbidrag, gælder loftet det samlede beløb for hvert enkelt barn, og det samlede beløb er det beløb, der i alt skal betales inden for et år.

Den nationale lovgivnings bestemmelser om småkrav finder ikke anvendelse på småkravsproceduren i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. [861/2007](#) af 11. juli 2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure, undtagen for så vidt angår appelproceduren vedrørende afgørelser truffet af retten i første instans. Grænseoverskridende krav vedrørende inddrivelse af underholdsbidrag i EU er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. [4/2009](#) af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelse og samarbejde vedrørende underholdsplicht.

Den statsafgift (*valsts nodeva*), der skal betales for at indgive en anmodning, udgør 15 % af sagens værdi, dog minimum 71,41 EUR. Der skal ikke betales statsafgift i sager, der omhandler krav vedrørende inddrivelse af underholdsbidrag til børn eller en forælder.

1.2 Anvendelse af proceduren

Retten behandler småkravsprocedurer i henhold til de almindelige retsprocedurer, idet der dog er visse undtagelser, som vedrører småkrav. Retten indleder behandlingen af sagen på grundlag af en skriftlig anmodning.

Retten fremmer ikke anmodningen, hvis den ikke er udarbejdet i henhold til civilretsplejelovens artikel [25020](#), eller hvis sagsøgeren ikke har anvendt formularen for småkravsprocedurer eller har undladt at anføre, hvorvidt han/hun anmoder om et retsmøde med henblik på behandling af sagen.

I så fald træffer dommeren en begrundet afgørelse om ikke at fremme anmodningen, returnerer begæringen til sagsøgeren og fastsætter en frist for afhjælpningen af mangler. Denne frist skal minimum være på 20 dage og løber fra den dag, hvor afgørelsen registreres. Dommerens afgørelse kan appelleres inden for 10 dage, eller inden for 15 dage, hvis den pågældende person ikke har bopæl i Letland.

1.3 Blanketter

Anmodningen og den sagsøgte betragtninger skal indgives på den formular, der er fastsat i regeringsbekendtgørelse (*Ministru kabinets*) nr. 783 af 11. oktober 2011 om formularer for småkravsprocedurer. Bilagene til bekendtgørelsen omfatter følgende formularer:

anmodning om småkravsprocedure vedrørende inddrivelse af penge,

anmodning om småkravsprocedure vedrørende inddrivelse af underholdsbidrag,

betragtninger til en anmodning om småkravsprocedure vedrørende inddrivelse af penge,

betragtninger til en anmodning om småkravsprocedure vedrørende inddrivelse af underholdsbidrag.

Bekendtgørelsen er tilgængelig på den nationale lovtidendes, *Latvijas Vēstnesis*, lovgivningsportal: <http://www.tiesas.lv/>.

Formularen for småkravsproceduren skal ud over personlige oplysninger om sagsøgeren og den sagsøgte indeholde følgende oplysninger:

navnet på den distriktsdomstol eller byret (*rajona pilsētas tiesa*), som anmodningen indgives til. Medmindre parterne har indgået skriftlig aftale om, at enhver tvist skal behandles på et andet sted, skal et krav mod en person indgives til retten i den retskreds, hvor den pågældende person har bopæl eller, hvor det drejer sig om en juridisk person, hvor denne person har vedtægtsmæssigt hjemsted (hvis kravet vedrører en juridisk persons filials eller kontors aktiviteter, kan kravet ligeledes indgives i den retskreds, hvor filialen eller kontoret er beliggende).

Oplysningerne om, hvilken ret der har kompetence og dermed skal anføres på formularen, findes på webstedet <http://likumi.lv/doc.php?id=237849>, under punktet *Tiesas* ("domstole"), *Tiesu darbības teritorijas* ("domstolenes stedlige kompetence").

Oplysninger om sagsøgerens repræsentant skal anføres, hvis sagsøgeren ønsker at blive repræsenteret ved en anden person i retten. En person, der skal repræsentere en anden person i retten, skal være i besiddelse af en fuldmagt (*pilnvara*) med notarpåtegning og en angivelse af repræsentationsgrundlaget.

Hvis repræsentanten er en edsvoren advokat (*zvērināts advokāts*), skal repræsentationen bekræftes i en engageringsaftale (orderis), og hvis advokaten har til opgave at handle på den pågældende parts vegne, skal der foreligge en skriftlig fuldmagt (som i dette tilfælde ikke behøver at være notarpåtegnet).

Sagens genstand: Formularen skal indeholde en angivelse af de anfægtede rettigheder og det juridiske forhold mellem sagsøgeren og den sagsøgte, som sagsøgeren anmoder retten om enten at be- eller afkræfte, idet sagsøgeren samtidig anmoder retten om at beskytte sagsøgerens lovhjemlede rettigheder eller interesser.

Metode til beregning af kravets størrelse: En formular for småkravsprocedurer skal indeholde en angivelse af hovedstolen, dvs. gældens størrelse før tilskrivning af renter og kontraktlige sanktioner, størrelsen af eventuelle kontraktlige sanktioner, eventuel tilskrivning af renter i henhold til kontrakt eller lov samt det samlede beløb efter medregning af samtlige disse poster.

Formularen skal indeholde en angivelse af de faktiske omstændigheder, som sagsøgeren lægger til grund for sit krav, samt bevismateriale til støtte herfor, de specifikke lovbestemmelser, som gøres gældende med hensyn til kravet, og endelig sagsøgerens påstand.

Anmodningen skal underskrives af sagsøgeren eller dennes repræsentant eller af sagsøgeren og dennes repræsentant, hvis retten kræver dette.

Anmodningen skal vedlægges dokumentation for, at de lovbestemte procedurer vedrørende indledende udenretlig behandling af sagen er overholdt, og dokumentation, som underbygger de faktiske omstændigheder, som er lagt til grund for kravet.

1.4 Retlig bistand

Civilretsplejeloven indeholder ingen særlige bestemmelser om juridisk bistand i forbindelse med småkravsprocedurer. En person kan repræsenteres i småkravsprocedurer.

Hvis sagsøgeren ønsker sine interesser repræsenteret i retten ved en anden person, og anmodningen indgives af denne repræsentant, skal anmodningen indeholde repræsentantens fornavn, efternavn, personnummer og adresse med henblik på korrespondance med retten eller, hvis repræsentanten er en juridisk person, den juridiske persons registreringsnummer og vedtægtsmæssige hjemsted. Enhver fysisk person kan møde som repræsentant i civile sager, såfremt vedkommende er over 18 år, ikke er under værgemål og ikke er omfattet nogen af de begrænsninger, som er anført i civilretsplejelovens artikel 84. Hvis en anden person skal møde som repræsentant i retten, skal vedkommende bemyndiges hertil af den pågældende part i sagen i form af en notarpåtegnet fuldmagt. Den person, der skal repræsenteres, kan i retten give en anden person mundtlig bemyndigelse til at handle på førstnævnte persons vegne, og dette skal indføres i retsprotokollen. En repræsentant for en juridisk person skal være i besiddelse af en fuldmagt eller dokumentation for, at den pågældende repræsentant er bemyndiget til at repræsentere den juridiske person uden en særlig bemyndigelse. Hvis repræsentanten er en edsvoren advokat, skal repræsentationen bekræftes i en engageringsaftale, og hvis advokaten har til opgave at handle på den pågældende parts vegne, skal der foreligge en fuldmagt (som i dette tilfælde ikke behøver at være notarpåtegnet). Hvis en person bliver repræsenteret ved en anden person, fremsendes de nødvendige dokumenter til retten og undertegnes af den repræsentant, der handler på førstnævnte persons vegne i overensstemmelse med den udstedte fuldmagt.

1.5 Regler for bevisoptagelse

Bevisoptagelse er omfattet af civilretsplejelovens almindelige bestemmelser. I småkravsprocedurer kan beviser således være i form af parternes eller tredjemands betragtninger, vidneudsagn, skriftligt bevismateriale og sagkyndige udtalelser.

1.6 Skriftlig procedure

En dommer indleder en småkravsprocedure på grundlag af en skriftlig anmodning. Den sagsøgte tilsendes en formular, som indeholder sagsøgerens betragtninger, samt anmodningen og genparter af de vedlagte dokumenter. Dette lægges til grund for fastsættelsen af den frist, inden udløbet af hvilken den sagsøgte kan indsende betragtninger vedrørende anmodningen, og som løber 30 dage fra den dato, hvor anmodningen tilsendes den sagsøgte. Retten informerer ligeledes den sagsøgte om, at dennes eventuelle undladelse af at indsende betragtninger ikke er til hinder for, at der kan træffes en afgørelse i sagen, og at den sagsøgte kan indgive begæring om et fuldstændigt retsmøde. I forbindelse med fremsendelsen af dokumenterne til parterne redegør retten for parternes proceduremæssige rettigheder, underretter dem om sammensætningen af den ret, der behandler sagen, og oplyser om, hvordan en part kan gøre indsigelse over for dommeren. Parternes proceduremæssige rettigheder i forbindelse med sagens forberedelse inden retsmødet er fastsat i civilretsplejeloven, og parterne kan senest syv dage før den dato, hvor behandlingen af sagen er berammet, påberåbe sig disse rettigheder.

Den sagsøgte kan anføre sine bemærkninger på en af staten godkendt formular. Denne formular indgår i formularerne i bilaget til regeringsbekendtgørelse nr. 783 af 11. oktober 2011 om formularer til anvendelse i småkravsprocedurer (formularen er tilgængelig på webstedet for Letlands domstole: <http://likumi.lv/doc.php?id=237849>). Den sagsøgte skal anføre følgende oplysninger:

navnet på den domstol, hvortil bemærkningerne fremsendes, sagsøgerens fornavn, efternavn, personnummer og bopæl eller, i mangel af oplysninger herom, sagsøgerens faktiske opholdssted, eller, hvis det drejer sig om en juridisk person, dennes navn, registreringsnummer og vedtægtsmæssige hjemsted, den sagsøgte fornavn, efternavn, personnummer og bopæl samt en eventuel supplerende adresse anført af den sagsøgte eller, i mangel af oplysninger herom, den sagsøgte faktiske opholdssted. Hvis det drejer sig om en juridisk person, oplyses dennes navn, registreringsnummer og vedtægtsmæssige hjemsted, og den sagsøgte kan ligeledes anføre en anden adresse med henblik på korrespondancen med retten, sagsnummer og sagens genstand, hvorvidt den sagsøgte helt eller delvist tiltræder kravet, den sagsøgte indsigelser mod kravet og begrundelserne samt lovhjemlen herfor, bevismateriale, der underbygger den sagsøgte indsigelser mod kravet, begæringer, hvori retten anmodes om bevisoptagelse, hvorvidt den sagsøgte søger at få godtgjort sagsomkostningerne, hvorvidt den sagsøgte søger at få godtgjort udgifter, der er påløbet i forbindelse med sagens behandling, idet det pågældende beløb anføres, og bilag til dokumentation for beløbet vedlægges, hvorvidt den sagsøgte begærer sagen behandlet på et retsmøde, eventuelle øvrige forhold, som den sagsøgte anser for at være væsentlige i forbindelse med behandlingen af sagen, eventuelle øvrige anmodninger, en fortegnelse over de bilag, der er vedlagt betragtningerne, tid og sted for udarbejdelsen af betragtningerne.

Den sagsøgte er berettiget til at indgive modkrav senest 30 dage fra den dato, hvor anmodningen blev tilsendt den sagsøgte, hvis: 1) en gensidig modregning af kravene i den oprindelige sag og modkravet er mulig, 2) et medhold i modkravet vil være til hinder for, at retten kan give medhold i alle eller dele af kravene i den oprindelige sag, 3) modkravet og den oprindelige sag er indbyrdes forbundne, og sagen kan behandles mere effektivt og korrekt, hvis de behandles samtidig. Sagen behandles i overensstemmelse med småkravsproceduren, hvis selve modkravet er omfattet af bestemmelserne om småkravsprocedurer, dvs. at kravet ligger under det fastsatte loft og er fremsat i overensstemmelse hermed.

Hvis det beløb, der gøres gældende i modkravet, ligger over grænsen for småkrav, eller hvis modkravet ikke er et krav vedrørende inddrivelse af penge eller underholdsbidrag, behandler retten sagen i henhold til de almindelige domstolsprocedurer.

Hvis parterne ikke begærer sagen behandlet på et retsmøde, og retten ikke er af den opfattelse, at et retsmøde er nødvendigt, behandles småkrav i en skriftlig procedure, og parterne underrettes rettidigt om, hvornår en genpart af afgørelsen kan rekvireres fra justitskontoret. Denne dato anses herefter som den dato, hvorpå den fuldstændige dom blev affattet.

Retten behandler sagen på et retsmøde i henhold til de almindelige domstolsprocedurer, hvis en af eller begge sagens parter begærer dette, eller hvis retten er af den opfattelse, at det er nødvendigt med et retsmøde.

Hvis en persons bopæl eller opholdssted ikke er i Letland, og adressen er ukendt, foretages leveringen og forkyndelsen af retsdokumenter i overensstemmelse med de for Letland bindende internationale love og med Den Europæiske Unions lovgivning, herunder især den procedure, der er fastsat i artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 af 11. juli 2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure.

1.7 Dommens indhold

En retsafgørelse anses for truffet, når der er udstedt en genpart af afgørelsen til parterne umiddelbart efter affattelsen af afgørelsen.

En genpart af afgørelsen kan sendes pr. post eller om muligt på anden måde i overensstemmelse med de procedurer for levering og forkyndelse af retsdokumenter, der er fastsat i civilretsplejeloven. En genpart af afgørelsen skal sendes straks efter den dato, hvor den fuldstændige afgørelse affattes. Datoen for modtagelsen af afgørelsen er uden betydning for tidsfristerne.

Afgørelser i småkravsprocedurer skal være i overensstemmelse med civilretsplejelovens almindelige bestemmelser om afgørelser indhold. En afgørelse består af to dele:

I indledningen anføres det, at afgørelsen er truffet på vegne af Republikken Letland, datoen for domfældelsen, navnet på den domstol, der er har truffet afgørelsen, rettens sammensætning, navnet på den retssekretær, der deltog i retsmødet, sagens parter og sagens genstand.

Den beskrivende del indeholder en angivelse af sagsøgerens krav, den sagsøgte eventuelle modkrav, eventuelle indsigelser og indholdet i de betragtninger, som parterne har indgivet.

I begrundelsen i afgørelsen anføres de faktiske omstændigheder i sagen, de bevismidler, som rettens konklusioner er baseret på, og begrundelsen for afvisning af eventuelle øvrige bevismidler. Denne del indeholder ligeledes en angivelse af de love og forskrifter, som retten har anvendt, en juridisk vurdering af de faktiske omstændigheder og rettens konklusioner om, hvorvidt kravet er gyldigt eller ugyldigt. Hvis den sagsøgte har tiltrådt kravet i sin helhed, anføres kun de love og forskrifter, som retten har anvendt, i begrundelsen for afgørelsen.

I den operative del anføres det, hvorvidt retten giver helt eller delvist medhold i anmodningen, eller om den afviser den helt eller delvist, og der redegøres ligeledes detaljeret for afgørelsens indhold. I denne del anføres det ligeledes, hvem der skal afholde sagsomkostningerne samt fordelingen heraf, eventuelle tidsfrister for frivillig opfyldelse af afgørelsen, tidsfrister og procedurer for eventuel klage over afgørelsen samt datoen for affattelse af den fuldstændige afgørelse.

Sagens parter kan appellere en afgørelse truffet i en småkravsprocedure i henhold til en eller flere af de i civilretsplejeloven anførte begrundelser for appel.

1.8 Refusion af udgifter

Småkrav er omfattet af de almindelige bestemmelser om betaling af sagsomkostninger.

Når der træffes en afgørelse, tilpligtes den tabende part at betale alle den vindende parts sagsomkostninger. Hvis der kun gives delvist medhold i anmodningen, tilpligtes den sagsøgte at betale sagsøgerens sagsomkostninger i forhold til de krav, hvori der er givet medhold, og sagsøgeren tilpligtes at betale den sagsøgte sagsomkostninger i forhold til de krav, der er afvist. Der ydes ingen godtgørelse for statsafgiften (*valsts nodeva*) vedrørende en supplerende indsigelse (*blakus šūdzība*) mod en retsafgørelse eller, hvis der tidligere er afsagt en udeblivelsesdom, vedrørende en anmodning om genoptagelse og fornyet behandling af sagen.

Hvis sagsøgeren frafalder en sag, påhviler det vedkommende at godtgøre den sagsøgte omkostninger. I så fald skal den sagsøgte ikke godtgøre sagsøgerens sagsomkostninger, men hvis årsagen til, at sagsøgeren frafalder sagen, er at den sagsøgte frivilligt indfrier kravet, efter anmodningen er indgivet, kan retten på begæring fra sagsøgeren tilpligte den sagsøgte at betale sagsøgerens sagsomkostninger.

Hvis en sag ikke pådømmes, kan retten ligeledes på den sagsøgte begæring tilpligte sagsøgeren at betale den sagsøgte sagsomkostninger.

Hvis sagsøgeren er indrømmet fritagelse for sagsomkostninger, kan den sagsøgte blive pålagt at betale sagsomkostninger til staten i forhold til den del af anmodningen, hvori der er givet medhold.

1.9 Klagemulighed

Der kan indgives appel (*apelācija*) vedrørende en dom afgørelse truffet i første instans, hvis:

retten har anvendt eller fortolket en materielretlig regel forkert, og dette har resulteret i en fejlagtig behandling af sagen,

retten har tilsidesat en processuel bestemmelse, og dette har resulteret i en fejlagtig behandling af sagen,

retten har draget fejlagtige konklusioner eller har foretaget en fejlagtig bedømmelse af bevismateriale eller fejlagtig juridisk vurdering af sagens omstændigheder, og dette har resulteret i en fejlagtig behandling af sagen.

Hvis småkrav er blevet behandlet i en skriftlig procedure, løber appell Fristen fra den dag, hvor afgørelsen affattes.

Ud over det i civilretsplejeloven fastsatte skal følgende oplysninger anføres i en eventuel appel, hvori det gøres gældende, at en afgørelse er mangelfuld: hvilken materielretlig regel, retten i første instans har anvendt eller fortolket forkert, eller hvilken processuel bestemmelse, retten har tilsidesat, og hvilken indvirkning dette har haft på behandlingen af sagen,

hvilke konklusioner retten i første instans fejlagtigt har truffet vedrørende de faktiske omstændigheder, hvilke bevismidler retten har foretaget en fejlagtig bedømmelse af, hvorledes det fremgår, at den juridiske vurdering af sagens omstændigheder er fejlbehæftet, og hvilken indvirkning dette har haft på behandlingen af sagen.

En dommer i første instans beslutter, hvorvidt appellen kan antages til behandling. Hvis appellen ikke opfylder betingelserne i civilretsplejeloven, eller alle de nødvendige genparter ikke er vedlagt, eller behørigt legaliserede oversættelser af appellen og af genparterne af bilagene ikke som krævet er blevet vedlagt, fastsætter dommeren en frist for afhjælpning af disse mangler.

Hvis de pågældende mangler afhjælpes inden fristens udløb, anses appellen for at være indgivet på den dato, hvor den indledningsvis blev indgivet. I modsat fald anses den for slet ikke at være indgivet og tilbagesendes til appellanten.

En appel, der ikke er underskrevet, eller som indgives af en person, der ikke har den fornødne bemyndigelse til at indgive den, eller for hvilken der ikke er betalt statsafgift, antages ikke og tilbagesendes til appellanten. En afgørelse om afvisning af en appel kan ikke anfægtes.

Når appelrettens dommer finder det godtgjort, at procedurerne for indgivelse af appel er fulgt, beslutter dommeren at indlede appelproceduren senest 30 dage fra modtagelsen af appellen. I nogle tilfælde tages denne beslutning af et dommerkollegium bestående af tre dommere.

På betingelse af, at mindst en af de mulige begrundelser for appel er gyldige, beslutter dommeren at indlede appelproceduren og underretter omgående parterne herom, idet parterne ligeledes informeres om fristen for fremsættelse af skriftlige betragtninger.

Hvis den dommer, der er udpeget til at træffe afgørelse i en appelprocedure, finder, at denne procedure ikke bør indledes, afgøres spørgsmålet af et dommerkollegium bestående af tre dommere.

Hvis mindst en af de tre dommere er af den opfattelse, at der foreligger mindst en af de mulige begrundelser for at indlede en appelprocedure, beslutter dommerne at indlede en appelprocedure og underretter omgående parterne herom.

Hvis dommerne enstemmigt er af den opfattelse, at ingen af betingelserne for at indlede en appelprocedure er opfyldt, beslutter de at afvise appellen og underretter omgående parterne herom. Denne afgørelse træffes i form af en beslutning (*rezolūcija*) og kan ikke anfægtes.

Senest 20 dage fra den dato, hvor appelretten har underrettet parterne om, at der er indledt en procedure, kan parterne indgive skriftlige betragtninger vedrørende appellen og skal i den forbindelse vedlægge et antal genparter af disse betragtninger svarende til antallet af parter i sagen.

Efter at være blevet underrettet om indledningen af appelproceduren kan en part inden for 20 dage indgive en kontraappel. Hvis der indgives kontraappel, fremsender retten genparter af denne kontraappel til de øvrige parter.

I småkravsprocedurer behandles appeller almindeligvis i en skriftlig procedure. Parterne underrettes rettidigt om, hvornår en genpart af afgørelsen kan rekvireres fra justitskontoret, og informeres endvidere om rettens sammensætning og deres ret til at gøre indsigelse mod en dommer. En afgørelse anses for udarbejdet på den dato, hvor en genpart af afgørelsen kan rekvireres fra justitskontoret. Hvis retten finder det nødvendigt, kan en appel vedrørende en småkravsprocedure behandles på et retsmøde.

Der kan ikke iværksættes en kassationsappel vedrørende appelrettens afgørelse, som bliver retskraftig ved domfældelsen eller, hvis den behandles i en skriftlig procedure, på datoen for affattelse af afgørelsen.

Sidste opdatering: 07/02/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Den originale sprogudgave af denne side [it](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Småkrav - Litauen

1 Findes der en særlig procedure for mindre krav?

Kapitel XXIV i del IV i Litauens civile retsplejelov (*Civilinio proceso kodeksas*) fremsætter den nationale småkravsprocedure.

Mindre europæiske krav bliver behandlet i henhold til Europa-Parlamentets og det Europæiske Råds forordning (EF) nr. 861/2007 af 11. juli 2007, som fastsætter en europæisk småkravsprocedure, og europæiske småkravssager bliver behandlet i henhold til de generelle regler for tvistbilæggelsessager, med de undtagelser fremsat i Litauens lov som gennemfører EU's og international lovgivning, der regulerer civile sager (*Civilinį procesą reglamentuojančių Europos Sąjungos ir tarptautinės teisės aktų įgyvendinimo įstatymas*).

1.1 Procedurens anvendelsesområde, beløbsgrænser

Den nationale småkravsprocedure er gældende for monetære krav på op til LTL 5.000 (ca. EUR 1.450).

Den europæiske småkravsprocedure er gældende for civilretlige krav, der ikke overstiger EUR 2.000. Proceduren gælder ikke for sager vedrørende fysiske personers status eller retsevne; rettigheder til ejendom, der opstår fra et formueforhold mellem ægtefæller, underholdspligter, testamenter og arv, konkurs, sager vedrørende opløsning af insolvente selskaber eller andre juridiske personer, socialforsikring, voldgift, ansættelsesret, forpagtninger af fast ejendom, med undtagelse af søgsmål vedrørende monetære krav, og overtrædelser af privatlivets fred og rettigheder vedrørende personligheder, herunder injurier.

1.2 Anvendelse af proceduren

Proceduren har været gældende siden 1. januar 2009. Europæiske småkravssager bliver behandlet af distriktsdomstole i henhold til reglerne for territorial kompetence fastlagt i Litauens civile retsplejelov, dvs. byernes eller distrikternes distriktsdomstole.

I de tilfælde, som er specificeret i artikel 4, stk. 3, og artikel 5, stk. 7, i forordning (EF) nr. 861/2007, skal domstolen informere andrager/sagsøgte, om at han/hun er berettiget til at indgive et krav/modkrav ikke senere end inden for 14 dage fra modtagelse af domstolens meddelelse, i overensstemmelse med kravene fremsat i Litauens civile retsplejelov. Hvor andrager/sagsøgte ikke indgiver et korrekt udført krav/modkrav til domstolen inden for tidsfristen angivet i stk. 1 i denne artikel, anses ansøgningen for ikke at være blevet indgivet og returneres til andrager/sagsøgte via en retskendelse. En separat appel kan indgives mod en sådan kendelse.

1.3 Blanketter

Formularerne tilvejebringes af domstolene eller downloades fra National Courts Administrations websted <http://www.teismai.lt/en/> og webstedet for retstjenester <https://e.teismas.lt/lt/public/home/>.

1.4 Retlig bistand

Tilstedeværelsen af en retlig repræsentant/advokat er ikke obligatorisk. Domstolene yder assistance til at udfylde formularerne, men informerer ikke om et kravs realitet.

1.5 Regler for bevisoptagelse

Indsamling af bevismateriale er reguleret af kapitel XIII i del II i den civile retsplejelov.

1.6 Skriftlig procedure

I henhold til den nationale småkravsprocedure kan domstolen, som behandler en sag, selv bestemme formularen og proceduren for behandling af sagen. En mundtlig høring kan finde sted, hvor mindst én part har indgivet en sådan anmodning. I henhold til en skriftlig procedure bliver sagens involverede personer ikke indstævnet og deltager ikke i retsmødet. Sagens involverede personer meddeles om en skriftlig procedure i overensstemmelse med artikel 133, stk. 3, i den civile retsplejelov. Hvis en sag bliver behandlet på realiteten i henhold til en skriftlig procedure, bekendtgøres datoen, tidspunktet og stedet for retsmødet samt domstolens sammensætning på et særligt websted (http://pranesimai.teismai.lt/teismu_pranesimai/) mindst syv dage inden datoen for retsmødet, med undtagelse af sager specificeret i retsplejeloven, hvor parterne underrettes i henhold til en anden procedure. Førnævnte oplysninger udleveres også af retskontoret.

1.7 Dommens indhold

I henhold til den nationale småkravsprocedure skal domstolens beslutning have en indledning og konklusion og fremsætte en kort fremstilling af grundene.

1.8 Refusion af udgifter

Et retsgebyr (*žyminis mokestis*) på beløbet fremsat i artikel 80, stk. 1, nr. 1, i Litauens civile retsplejelov opkræves ved mindre krav. Det udgør i alt 3 % af fordringens beløb, men ikke mindre end LTL 50.

1.9 Klagemulighed

Lovens artikel 29 foreskriver, at litauiske domstoles beslutninger vedtaget i henhold til den europæiske småkravsprocedure kan ankes. Appelproceduren er reguleret af artikel 301-333 i den litauiske civile retsplejelov. I overensstemmelse med artikel 307, stk. 1, i retsplejeloven, hvor der eksisterer grunde til en appel, kan en appel indgives inden for 30 dage fra datoen for domstolsafgørelsen.

Sidste opdatering: 21/10/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Småkrav - Luxembourg

1 Findes der en særlig procedure for mindre krav?

Ud over den europæiske småkravsprocedure som omhandlet i forordning (EF) nr. 861/2007 af 11. juli 2007 gælder der efter luxembourgsk ret en forenklet procedure for inddrivelse af tilgodehavender på op til 10 000 EUR (ekskl. renter og omkostninger), den såkaldte betalingskendelse (*ordonnance de paiement*)

1.1 Procedurens anvendelsesområde, beløbsgrænser

Det er muligt at inddrive alle tilgodehavender på op til 10 000 EUR efter betalingskendelsesproceduren under forudsætning af, at debitor har bopæl i Storhertugdømmet Luxembourg.

1.2 Anvendelse af proceduren

Fordringshaver kan frit vælge, om han vil gøre brug af betalingskendelsesproceduren eller indbringe sagen for *juge de paix* (fredsdommer) ved udtagelse af en stævning.

En af forskellene mellem betalingskendelsesproceduren ved *juge de paix* og den proces, der indledes ved en stævning, er, at proceduren ved *juge de paix* kan udmønte sig i en dom, mens proceduren ved *tribunal d'arrondissement* (distriktsdomstolen) under alle omstændigheder kun udmønter sig i en kendelse.

1.3 Blanketter

Anmodningen om en betalingskendelse indgives enten mundtligt eller skriftligt til justitskontoret ved *juge de paix*.

Den skal for at være gyldig indeholde sagsøgers og sagsøgte efternavn, fornavn, stilling og bopæl eller opholdssted samt grundlaget for tilgodehavendet og dets størrelse, og den skal være udformet som en anmodning om en betinget betalingskendelse.

Fordringshaver vedlægger eller afleverer alle de dokumenter, der underbygger tilgodehavendets eksistens, størrelse og berettigelse.

Af en sammenligning af retsforskrifterne fremgår det, at dokumentationskravet er mindre ved anmodninger indgivet til *juge de paix*, eftersom det her er tilstrækkeligt at oplyse tilgodehavendets størrelse og oprindelse.

1.4 Retlig bistand

Ifølge lovgivningen er stævningsmændene og retterne på ingen måde forpligtet til at bistå de retsundergivne.

1.5 Regler for bevisoptagelse

De almindelige regler om bevis finder anvendelse.

1.6 Skriftlig procedure

Hvis debitor gør indsigelse, og fordringshaver ønsker at fortsætte proceduren, skal sagen behandles på et offentligt retsmøde.

1.7 Dommens indhold

Afgørelser, der afsiges om betalingskendelser, skal overholde de samme regler og principper som domme, der afsiges efter den almindelige procedure.

1.8 Refusion af udgifter

Efter luxembourgsk ret pålægges den part, der taber sagen, normalt at betale omkostningerne. Den tabende part pålægges at betale sagsomkostningerne, medmindre retten ved særlig, begrundet afgørelse bestemmer, at alle eller en del af disse omkostninger skal betales af en anden part. Hvis den vindende part har afholdt udgifter i forbindelse med sagen, kan den nedlægge påstand om, at den tabende part godtgør dem.

I modsætning til hvad der gælder i andre stater, godtgøres advokatudgifter ikke rutinemæssigt. I luxembourgsk ret omfatter de omkostninger (*dépens*), der er nævnt i artikel 238 i den nye civile retsplejelov, fogedgebyrer, udgifter til erklæringer fra sagkyndige, eventuel godtgørelse til vidner, udgifter til oversættelse osv., men ikke udgifterne til advokat.

Retten kan tildele den vindende part en godtgørelse for de udgifter, der har været forbundet med sagen, herunder advokatudgifter. Hvis det forekommer uretfærdigt, at en af parterne rent faktisk skal betale de beløb, den pågældende har afholdt, kan retten pålægge den anden part at betale et af retten fastsat beløb.

Det er således retten, der vurderer, hvorvidt en sådan godtgørelse skal ydes, og som fastsætter størrelsen heraf.

1.9 Klagemulighed

De almindelige bestemmelser finder anvendelse på betalingskendelser. Domme afsagt af *juge de paix* kan appelleres, når beløbet er på over 2000 EUR.

Relevante links

[LEGILUX](#);

<https://justice.public.lu/fr.html>

Sidste opdatering: 10/01/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Den originale sprogudgave af denne side [\[hu\]](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Småkrav - Ungarn

1 Findes der en særlig procedure for mindre krav?

Ja, der findes en sådan procedure ("småkravsproceduren"), som er foreskrevet i lov III af 1952 om den civile retsplejelov.

1.1 Procedurens anvendelsesområde, beløbsgrænser

Småkravsproceduren anvendes i forbindelse med søgsmål, der indledes som følge af en indsigelse mod et betalingspåkrav, som udstedes udelukkende med henblik på fuldbyrdelse af betaling på højst 1 mio. HUF.

1.2 Anvendelse af proceduren

Proceduren anvendes af distriktsdomstolene (*járásbíróság*).

1.3 Blanketter

Der findes ikke nogen formular til indgivelse af stævninger, men til betalingspåkravsprocedurer, som ligger forud for sådanne stævninger – under notarernes kompetence – findes der en formular på webstedet for den ungarske notarforening samt på notarkontorer.

1.4 Retlig bistand

Det er muligt at få hjælp. For at sikre at de kan håndhæve deres rettigheder, vil fysiske personer, hvis indkomst og økonomiske situation betyder, at de ikke er i stand til at betale sagsomkostningerne, på anmodning blive helt eller delvist fritaget for betaling af disse omkostninger. Ifølge lov om gebyrer kan parterne også være berettiget til dispensation med hensyn til retsgebyr (fritagelse for gebyret eller udsættelse af betalingen), og trængende personer er berettiget til at antage en juridisk repræsentant eller advokat efter bestemmelserne i lov om retshjælp, hvis det er nødvendigt for at håndhæve deres rettigheder effektivt.

1.5 Regler for bevisoptagelse

I procedurer, som indledes som følge af en indsigelse mod et betalingspåkrav, underretter retten sagsøgte om de faktiske omstændigheder og beviser, som sagsøger har fremlagt, senest i indkaldelsen til retsmødet. Parten skal fremlægge beviser senest på retsmødets første dag. Som undtagelse til denne regel kan parten fremlægge beviser på et hvilket som helst tidspunkt under sagen, hvis modparten giver sit samtykke dertil, eller hvis parten påberåber sig faktiske omstændigheder eller beviser, endelige retsafgørelser eller andre forvaltningsafgørelser i sin bevisførelse, som af årsager, der ikke kan tilskrives den pågældende part, er kommet til dennes kundskab efter udløbet af fristen for fremlæggelse af beviser, eller som denne blev informeret om efter denne frist af årsager, der ikke kan tilskrives den pågældende, og hvis parten fremlægger fyldestgørende dokumentation herfor.

Hvis der foretages ændringer i stævningen, eller der fremsættes et modkrav, kan parten fremlægge relevante beviser, når ændringerne foretages/modkravet fremsættes, hvorimod det i forbindelse med indsigelser mod modregningskrav er muligt at fremlægge beviser samtidig med indgivelsen af indsigelsen.

Retten skal afvise eventuelle beviser, der fremlægges i strid med disse bestemmelser. I alle andre henseender gælder de generelle regler om bevisførelse.

1.6 Skriftlig procedure

Retten gennemfører desuden et retsmøde.

1.7 Dommens indhold

De generelle regler finder anvendelse på dommens indhold, dog således at parterne skal informeres efter konklusionen om de elementer, der skal indgå i en appel, samt de retslige konsekvenser af at udelade disse elementer.

1.8 Refusion af udgifter

Som hovedregel gælder princippet om, at taberen betaler.

1.9 Klagemulighed

Der er begrænset mulighed for appel i flere henseender. Især gælder det, at appeller kun kan indgives på grundlag af en alvorlig overtrædelse af de processuelle regler i første instans eller ukorrekt anvendelse af den lovgivning, der ligger til grund for pådømmelsen af sagens realitet. De generelle regler finder anvendelse på indgivelse af appeller og fristerne for appeller. Appeller skal indgives til den ret, som har truffet en afgørelse i første instans, senest 15 dage efter forkyndelse af dommen, og de vil blive behandlet af den kompetente regionale ret (*törvényszék*).

Sidste opdatering: 16/10/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Den originale sprogudgave af denne side [en](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Småkrav - Malta

1 Findes der en særlig procedure for mindre krav?

Den specifikke småkravsprocedure reguleres i kap. 380 i Maltas lovsamling (Small Claims Tribunal Act, lov om ret, der behandler småkrav) og i afledt lovgivning 380.01, 380.02 og 380.03.

1.1 Procedurens anvendelsesområde, beløbsgrænser

Denne ret [*Tribunal għal Talbiet Żgħira*] har kun kompetence til at behandle og træffe afgørelse i sager om pengekrav, der ikke overstiger 3 494,06 EUR.

1.2 Anvendelse af proceduren

Sagen indledes ved, at sagsøger udfylder den nødvendige blanket, indgiver sin stævning til rettens justitskontor, betaler gebyret og anmoder retten om at forkynde stævningen for sagsøgte. Sagsøgte har 18 dage til at indgive replik efter forkyndelsen af stævningen. Det er også muligt at fremsætte et modkrav. Hvis sagsøgte mener, at en anden person bør betale sagsøgers krav, skal han nævne denne person. Justitskontoret meddeler derefter parterne tid og sted for retsmødet. Den uafhængige dommer (*adjudicator*) regulerer sagsbehandlingen i retten og sikrer, at den gennemføres i overensstemmelse med det grundlæggende begreb naturlig retfærdighed. Adjudicator sikrer, at sagen i videst muligt omfang behandles og afgøres samme dag, og at der ikke skal afholdes mere end et retsmøde. Han tilvejebringer oplysninger efter eget valg og er ikke bundet af reglerne for bedste bevismateriale eller vedrørende andenhånds vidneudsagn, hvis han er overbevist om, at det ham forelagte bevismateriale er tilstrækkelig pålideligt til, at han kan nå frem til en konklusion i den foreliggende sag. Han skal så vidt muligt afholde sig fra at anmode om erklæringer fra sagkyndige. Han har samme beføjelser som en lægdommer i en *Court of Magistrates* (civile sager) og har navnlig beføjelse til at indkalde vidner og tage disse i ed.

1.3 Blanketter

Den part, der fremsætter kravet, udfylder en blanket herom, som findes i første afsnit i afledt ret 380.01 (*Small Claims Tribunal Rules*). Sagsøgte udarbejder også sin replik ved at udfylde en blanket, der findes samme sted.

1.4 Retlig bistand

Parterne kan bistås af enhver: det behøver ikke være en advokat eller en advokatfuldmægtig.

1.5 Regler for bevisoptagelse

Parterne kan afgive mundtlig forklaring, ved fremlæggelse af dokumenter eller begge dele. Et vidne kan indkaldes — senest tre dage før den dato, hvor den pågældende skal afgive forklaring — til at give møde for retten på en bestemt tid og dato for at afgive vidneforklaring eller fremlægge dokumentation. Hvis et behørigt indkaldt vidne ikke møder op til retsmødet, kan retten bestemme, at den pågældende skal anholdes og transporteres til et retsmøde, som afholdes på et andet tidspunkt.

1.6 Skriftlig procedure

Stævning og replik fremlægges skriftligt. Bevismateriale kan være f.eks. dokumenter. Det er dog obligatorisk at møde op i retten på de datoer, som denne bestemmer.

1.7 Dommens indhold

Adjudicator anfører i sin afgørelse, hvad han især har lagt til grund for sin afgørelse. I afgørelsen fordeler han også sagens omkostninger.

1.8 Refusion af udgifter

Adjudicator skal altid fastsætte de omkostninger, som hver part skal betale. Medmindre specielle forhold taler imod det, skal den part, som dommen går imod, betale omkostningerne for den part, der får medhold i sagen. Omkostningerne begrænses til de faktiske, direkte omkostninger, som er afholdt i forbindelse med sagen af den part, der får medhold i sagen. Er der tale om et grundløst krav eller unødigt trætte, kan retten bestemme, at sagsøger skal betale en bøde til sagsøgte på ikke over 232,94 EUR.

1.9 Klagemulighed

Retten afgørelse kan indbringes for *Court of Appeal, Inferior Jurisdiction* (appelret, underinstans). Dette skal registreres i justitskontoret og ske senest 18 dage efter, at adjudicator har truffet sin afgørelse.

Sidste opdatering: 22/03/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Den originale sprogudgave af denne side [nl](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Småkrav - Nederlandene

1 Findes der en særlig procedure for mindre krav?

Den almindelige procedure for småkrav er stævningsproceduren ved under-distriktsretten (*sektor kanton van de rechtbank*). Dette er en almindelig stævningsprocedure med proceduretekniske forenklinger. Civilprocesloven (*Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering*) indeholder ingen særlige regler for indbringelse af sager for under-distriktsretten.

I grænseoverskridende sager i EU kan den europæiske småkravsprocedure også bruges.

I nederlandsk ret findes en retsakt til gennemførelse af forordningen om den europæiske småkravsprocedure (lov af 29. maj 2009 om gennemførelse af **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 af 11. juli 2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure**) (*Wet van 29 mei 2009 tot uitvoering van Verordening (EG) nr. 861/2007 van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 11 juli 2007 tot vaststelling van een Europese procedure voor geringe vorderingen*).

1.1 Procedurens anvendelsesområde, beløbsgrænser

For distriktsretten indbringes:

Sager vedrørende krav op til et maksimum af 25.000 €.

sager vedrørende fordringer af ukendt værdi, hvis værdien ikke kan antages at overstige 25.000 €.

Herudover afgør dommeren i distriktsretten sager vedrørende ansættelsesret, lejeforhold, agenturer, køb med ejendomsforbehold og aftaler om forbrugerkøb, klager over trafikbøder og mindre forseelser.

Sager om den europæiske småkravsprocedure behandles også af under-distriktsretten. Tærskelværdien for den europæiske småkravsprocedure er fastsat i forordningen til et maksimumsbeløb på 2000 €.

1.2 Anvendelse af proceduren

Der gælder ingen særlig procedure for under-distriktsretten. Principielt gælder reglerne for stævningsproceduren for både distriktsretten og under-distriktsretten. En vigtig forskel er, at parterne i sager for under-distriktsretten har ret til at føre deres egen sag, mens parterne i andre tilfælde (for distriktsretten) skal være repræsenteret af en advokat. Se svaret på spørgsmål 1.4 nedenfor. Yderligere behandles sagerne i under-distriktsretten af en enkelt dommer, dvs. af en dommer, der sætter retten alene.

Reglerne om anmodningsproceduren er gældende for den europæiske småkravsprocedure.

1.3 Blanketter

Sagens behandling for under-distriktsretten indledes normalt med en stævning. Sagen, der indledes med en stævning, er ens for alle domstolene (distriktsretten og under-distriktsretten). Den vigtigste tilkendegivelse i stævningen er påstanden (selve kravet) og dens grundlag (faktiske og retlige omstændigheder, hvorpå kravet støttes).

Et par særlige forhold vedrørende retssager for under-distriktsretten er:

sagsøgte indkaldes til distriktsret A, men til at give møde for dommeren i under-distriktsretten, der sidder på distriktsret A's hovedtingsted eller på et nærmere bestemt bitingsted for ret A.

hvis ansøgeren er repræsenteret af en bemyndiget repræsentant i retssagen, skal repræsentantens navn og adresse være anført i indkaldelsen.

Krav i forbindelse med den europæiske småkravsprocedure rejses ved brug af formular A. Denne formular kan downloades fra den europæiske e-justice-portal.

Anmodningen skal indgives til den kompetente domstol. Retten skal have kompetence i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 om **retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område**.

1.4 Retlig bistand

I sager for under-distriktsretten kan parterne føre deres egen sag. Det betyder, at der ikke er nogen obligatorisk juridisk bistand fra en advokat. Bistand fra en repræsentant, som ikke behøver at være advokat, er også tilladt. Vedrørende refusion af udgifter til juridisk bistand af en advokat henvises desuden til svaret på spørgsmål 1.8 nedenfor.

Tilsvarende er parterne ikke forpligtet til at lade sig repræsentere ved en advokat eller anden juridisk rådgiver under den europæiske procedure.

1.5 Regler for bevisoptagelse

De sædvanlige regler i lovgivningen om beviser finder anvendelse. Ifølge nederlandsk bevisret kan dommeren som udgangspunkt frit bedømme de forelagte beviser. Se også "bevisoptagelse". Artikel 9 i førnævnte forordning (EF) nr. 861/2007 regulerer bevisoptagelse i forbindelse med den europæiske procedure.

1.6 Skriftlig procedure

Der findes nationale bestemmelser for den civile sagliste i under-distriktsretterne. Skriftlige dokumenter kan indgives til distriktsrettens justitskontor (personligt eller pr. post eller fax) før mødedatoen i sagens dato, men også under retsmødet. Tilkendegivelser og svar kan afgives mundtligt under retsforhandlingerne for under-distriktsretten. Den europæiske procedure er en skriftlig procedure, selvom der kan afholdes et retsmøde, hvis dommeren skønner det nødvendigt, eller hvis en part anmoder derom.

1.7 Dommens indhold

Dommen skal indeholde:

navnene og adresserne på parterne og deres repræsentanter eller advokater.

sagens gang

parternes påstande og anbringender

begrundelsen for afgørelsen med angivelsen af dommerens faktiske og retlige betragtninger

dommerens afsluttende afgørelse

dommeren navn og

datoen for afsigelsen af dommen.

Dommen underskrives af dommeren.

1.8 Refusion af udgifter

Hvis en sag er indbragt for under-distriktsretten, kan følgende omkostninger påløbe: retsafgift, fordeling af de omkostninger, der tilkendes af retten, og udgifter til juridisk bistand.

Retsafgiften betales, når sagen indbringes for retten. Størrelsen afhænger af sagens karakter. I praksis vil din advokat indbetale dette beløb og afkræve dig det senere. Dommeren kan pålægge den tabende part at betale den anden parts omkostninger. Hvis ingen af parterne har fået fuldt medhold, betaler hver part sine egne omkostninger. Omkostningsfordeling af tilkendte omkostninger kan også omfatte omkostninger til juridisk bistand, men også udgifter til vidner, sagkyndige, rejse- og opholdsudgifter, udgifter til ekstrakter og andre udenretslige omkostninger (<http://www.rechtspraak.nl/>).

Efter nederlandsk ret har mindrebemidlede ofte muligt at få et tilskud til retlig bistand. Retshjælp med offentlig støtte er ikke mulig i alle sager for under-distriktsretterne. Hvis offentlig støttet retshjælp er mulig, betaler parten også et egetbidrag til udgifter til advokatbistand, afhængig af den pågældendes økonomiske situation. En ansøgning om et tilskud til udgifterne til retlig bistand udarbejdes af advokaten til Retshjælpskontoret (*Raad voor rechtsbijstand*). Dette er reguleret i lov om retshjælp (*Wet op de Rechtsbijstand*). Kapitel III A i denne lov fastsætter regler om ydelse af retshjælp i grænseoverskridende retssager i EU. Denne lov gennemfører **Rådets direktiv af 27. januar 2003 om forbedret adgang til domstolsprøvelse i forbindelse med grænseoverskridende sager gennem fastsættelse af fælles mindsteregler for retshjælp til sådanne tvister** (<http://www.rvr.org/>).

1.9 Klagemulighed

Domme afsagt af under-distriktsretten kan indbringes for appelretten. Appel er kun mulig, hvis fordringen overstiger 1.750 €. Appel kan ske inden 3 måneder efter datoen for afsigelsen af dommen. I den europæiske småkravsprocedure er klage over en afgørelse truffet af under-distriktsretten ikke tilladt.

Sidste opdatering: 28/01/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Den originale sprogudgave af denne side [de](#) er blevet ændret for nylig. Den

sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores

oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Småkrav - Østrig

1 Findes der en særlig procedure for mindre krav?

1.1 Procedurens anvendelsesområde, beløbsgrænser

I Østrig findes der ikke i egentlig forstand nogen særlig procedure for mindre krav. Den østrigske retsplejelov for civile retlige sager giver blot mulighed for proceduremæssige lettelser ved underretssager på visse områder. Som regel er der her tale om særlige eller forenkledede procedurer ved behandlingen af rent formueretlige tvister, der henhører under underretternes kompetence (krav på indtil 15 000 EUR; fra den 1. januar 2015 krav på indtil 20 000 EUR; fra den 1. januar 2016 krav på indtil 25 000 EUR). Ved behandlingen af arbejdsretlige og socialretlige sager gælder der uanset sagsgenstandens værdi særlige proceduremæssige forenklinger og lettelser.

De pågældende forenklinger gælder generelt for mindre krav af en værdi på mellem 1 000 EUR (nærmere oplysninger under punkt 1.5) og 2 700 EUR (nærmere oplysninger under punkt 1.9).

1.2 Anvendelse af proceduren

De særlige østrigske procedureregler for sager vedrørende mindre krav er obligatoriske, og parterne kan ikke forlange, at de ikke skal finde anvendelse.

Det er således ikke muligt for retten eller parterne at ændre sagen til et "almindeligt" søgsmål.

1.3 Blanketter

Da der ikke i Østrig findes nogen særskilt procedure for sager vedrørende mindre krav, findes der heller ingen formularer til brug ved en sådan procedure.

1.4 Retlig bistand

Ved sager om krav af en værdi på indtil 5 000 EUR gælder der ikke i Østrig noget krav om, at parterne skal lade sig repræsentere af en advokat. Dommeren har en generel rådgivningspligt over for parter, der ikke er repræsenteret af en advokat, dvs. en pligt til at oplyse dem om deres processuelle rettigheder og pligter og om følgerne af deres eventuelle handlinger og undladelser. Parterne har endvidere mulighed for ved den kompetente underret eller underretten på det sted, hvor de bor, at fremføre deres sag mundtligt og at lade deres udsagn protokollere. Hvis et skriftligt indlæg fra en part, der ikke er repræsenteret, er mangelfuldt, skal dommeren oplyse og vejlede den pågældende part herom. Dette må dog på ingen måde indskrænke dommerens upartiskhed.

1.5 Regler for bevisoptagelse

Ved krav, hvis værdi ikke overstiger 1 000 EUR, kan retten afvise en parts begæring om bevisoptagelse, når en fuldstændig opklaring af alle relevante omstændigheder vil være forbundet med uforholdsmæssige vanskeligheder. Også i dette tilfælde skal dommeren imidlertid handle efter sin bedste overbevisning på grundlag af resultaterne af sagsforhandlingerne som helhed og undlade at træffe nogen vilkårlig afgørelse. En sådan afgørelse kan appelleres til den næsthøjere instans.

1.6 Skriftlig procedure

En rent skriftlig procedure er ikke tilladt i østrigsk ret. Da der ikke i Østrig gælder nogen begrænsninger med hensyn til beviser, er der dog i princippet mulighed for at forelægge vidneforklaringer skriftligt. Et sådant bevis vil imidlertid ikke blive vurderet som et vidnebevis, men derimod som et dokumentbevis.

1.7 Dommens indhold

Ifølge den østrigske retsplejelov kan en mundtlig forkyndelse af dommen indebære forenklinger. Det gælder uanset sagsgenstandens værdi. Hvis en dom er blevet forkyndt mundtligt under begge parter tilstedeværelse, og ingen af parterne har appelleret dommen inden for den herfor gældende frist, kan retten udfærdige en såkaldt "afkortet dom", der kun omhandler de væsentligste grunde til afgørelsen.

1.8 Refusion af udgifter

Ifølge østrigsk ret godtgøres omkostningerne ved en civilretlig sag generelt i det omfang, sagen vindes. Såvel retsafgifter som advokathonorarer er direkte knyttet til sagsgenstandens værdi, således at sager vedrørende mindre krav normalt medfører lave retsafgifter og advokatudgifter. Omkostningerne er (ved

love og bekendtgørelser) fastsat i tariffer, og omkostningsbyrden er således begrænset ved sager om mindre krav. Der findes ingen specielle regler om omkostningsgodtgørelsen i sådanne sager.

1.9 Klagemulighed

Ved sager om mindre krav er appelmulighederne ifølge østrigsk ret begrænsede. I sager, hvor sagsgenstandens værdi er på 2 700 EUR eller derunder, kan en appel kun vedrøre de retlige forhold eller ugyldighed (meget alvorlige procedurefejl). En appel på grund af andre procedurefejl er udelukket, og førsteinstansrettens bevisvurdering og konstateringer af faktiske forhold kan ikke anfægtes. Ellers gælder de samme bestemmelser som i "almindelige" søgsmål.

Sidste opdatering: 02/06/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Den originale sprogudgave af denne side [\[pt\]](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Småkrav - Portugal

1 Findes der en særlig procedure for mindre krav?

Ja, der findes bestemt en særlig forenklet procedure, som kan anvendes i forbindelse med de sager, som dette spørgsmål omhandler.

1.1 Procedurens anvendelsesområde, beløbsgrænser

Den særlige procedure med henblik på krav om overholdelse af økonomiske forpligtelser, der anses for at være af lav værdi eller hidrører fra forretningstransaktioner, kan anvendes på krav under en beløbsgrænse på 15 000,00 EUR.

1.2 Anvendelse af proceduren

Denne procedure er helt valgfri.

1.3 Blanketter

Portugisisk lovgivning indeholder ingen formkrav vedrørende denne form for anerkendelsessøgsmål.

1.4 Retlig bistand

Retshjælpsordningen finder anvendelse på alle domstole og i alle typer sager.

I sager, hvis værdi ikke overstiger 5 000,00 EUR, og hvor parterne ikke har udpeget en advokat, eller denne ikke deltager i det retsmøde, hvor sagen behandles, og dommen afsiges, er det dommeren, der foretager vidneafhøringen.

1.5 Regler for bevisoptagelse

Procedurens regler om bevisoptagelse er mindre strenge end reglerne i den almindelige procedure.

De mindre strenge krav afspejler sig i følgende regler:

- Beviserne fremlægges på et retsmøde. Hvis søgsmålsværdien ikke overstiger 5 000,00 EUR, må parterne kun indkalde tre vidner, ellers fem vidner. Der kan imidlertid indkaldes højst tre vidner for hver omstændighed, der skal bevises. De vidner, som erklærer ikke have kendskab til omstændighederne, tælles ikke med.
- Retsmødet afholdes inden for 30 dage, og hvis søgsmålsværdien ikke overstiger 5 000,00 EUR, berammes retsmødet uden tilsagn fra en eventuel advokat, der måtte være udpeget.
- Selv om en af parterne skulle udeblive, herunder også med lovligt forfald, udsættes sagen ikke. Hvis advokaten eller advokaterne ikke giver møde, herunder også med lovligt forfald, giver dette heller ikke anledning til udsættelse af sagen, hvis dens værdi ikke overstiger 5 000,00 EUR.
- Hvis søgsmålsværdien overstiger dette beløb, og sagen udsættes, afholdes retsmødet inden for højst 30 dage. Sagen kan ikke udsættes yderligere.
- Hvis dommeren finder det hensigtsmæssigt at gennemføre yderligere undersøgelser med henblik på en behørig afgørelse af sagen, opsættes sagen på det mest hensigtsmæssige tidspunkt, og der fastsættes med det samme en frist for sådanne undersøgelser. Retssagen skal være afsluttet senest 30 dage efter opsættelsen.
- Der gøres aldrig brug af mere end et sagkyndigt vidne.
- Når bevisoptagelsen er afsluttet, kan parternes advokater fremsætte en kortfattet fremstilling af sagens omstændigheder.

1.6 Skriftlig procedure

Som det er tilfældet med andre procedurer, er denne procedure mundtlig.

1.7 Dommens indhold

Bestemmelserne om udformningen af dommen er endnu mere fleksible, da resuméet til enhver tid skal være kortfattet og præcist.

Hertil kommer, at dommeren ikke behøver at nedfælde sin afgørelse, men blot kan diktere den til optagelse i protokollen.

Afgørelser, der skal træffes i sager, hvor sagsøgte, der er blevet personligt indstævnet, ikke har bestridt kravet, har også en betydeligt mere forenklet struktur, da dommerens eneste handling, der får retskraft, er at give begæringen eksekutionskraft, medmindre der foreligger et klart undtagelsestilfælde, som forlænger proceduren, eller hvis kravet er tydeligt ubegrundet.

Undtagelsestilfælde, som forlænger proceduren (processuelle mangler, der gør, at dommeren i sidste ende ikke kan træffe anden afgørelse end at give sagsøgte medhold), eller afvisning af kravet som tydeligt ubegrundet forekommer kun i oplagte tilfælde.

1.8 Refusion af udgifter

Der findes ingen restriktioner.

Senest fem dage efter den endelige afgørelse fremsender de parter, der er berettiget til omkostningsgodtgørelse, en begrundelse til retten, der er stilet til den tabende part.

Denne begrundelse skal indeholde følgende oplysninger:

- navnet på parten, sagsnummer og advokatens eller fagedens navn
- under et særskilt punkt det beløb, som den pågældende part har betalt i retsgebyrer
- under et særskilt punkt de beløb, som den pågældende part afholdt i form af udgifter
- under et særskilt punkt de beløb, som er betalt i advokatsalær, medmindre det pågældende beløb overstiger 50 % af de samlede retsgebyrer, der er betalt af henholdsvis den tabende part og den vindende part

e) angivelse af betalingskravet.

Omkostningerne godtgøres direkte af den tabende part til den part, der er fordringshaver, medmindre andet er anført i den civile retsplejelovs [artikel 540](#). I overensstemmelse med den civile retsplejelovs bestemmelser pålægges den tabende part at godtgøre følgende omkostninger:

- a) beløb, som den vindende part har betalt i retsgebyrer, i forhold til lønindtægt
- b) udgifter, som den vindende part har afholdt
- c) 50 % af de samlede retsgebyrer, der er betalt af henholdsvis den tabende part og den vindende part, i form af godtgørelse til den vindende part for udgifter til advokatsalærer efter indgivelse af ovennævnte begrundelse.

1.9 Klagemulighed

Der findes ikke særlige appelregler for denne procedure, og der er således ingen undtagelser eller specifikke grænser for appellmulighederne, og de almindelige betingelser er afgørende for, om der kan appelleres.

Related links

Yderligere oplysninger findes på følgende internetadresser:

<https://dre.pt/web/guest/home> – elektronisk adgang til lovgivning

<http://www.itij.mj.pt/> – juridiske databaser

<http://www.dgaj.mj.pt/> – generaldirektoratet for retspleje (domstolenes kontaktoplysninger og oplysninger om domstolenes stedlige kompetence samt adgang til websiden for retsmedsmænd).

Sidste opdatering: 14/01/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Småkrav - Rumænien

1 Findes der en særlig procedure for mindre krav?

Artikel 1025-1032 i den nye civilproceslov, der trådte i kraft den 15. februar 2013, indeholder en særlig regulering af **småkravsproceduren**.

1.1 Procedurens anvendelsesområde, beløbsgrænser

Artikel 1025 i den nye civilproceslov **bestemmer**, at værdien af fordringen uden renter, sagsomkostninger og andre tilknyttede omkostninger ikke må overstige 10.000 RON på datoen for sagens indbringelse for retten.

For så vidt angår anvendelsesområdet (*det saglige anvendelsesområde*), **kan småkravsproceduren ikke anvendes** på skatte- og afgiftsmæssige forhold eller administrative anliggender eller statens ansvar for handlinger og undladelser i forbindelse med udøvelse af offentlig myndighed. Tilsvarende finder proceduren ikke anvendelse på krav vedrørende ægteskabelig status eller fysiske personers rets- eller handleevne, ejendomsrettigheder, der har grundlag i familieforhold, arv, insolvensprocedurer, kreditorordninger, procedurer vedrørende likvidation af insolvente selskaber og andre juridiske personer eller andre lignende procedurer, socialforsikring, arbejdsret, udlejning af fast ejendom, bortset fra søgsmål vedrørende gæld og betaling af penge, voldgift, krænkelse af privatlivets fred eller krænkelse af individets rettigheder.

1.2 Anvendelse af proceduren

I den nye civilproceslov har **småkravsproceduren karakter af alternativ**. Sagsøgeren kan vælge mellem **småkravsproceduren** og de almindelige procesregler. Hvis sagsøgeren har indbragt en sag for retten, behandles sagen efter de almindelige procesregler, medmindre sagsøgeren senest i første retsmøde udtrykkeligt anmoder om anvendelse af særlige procesregler. Når kravet ikke kan behandles efter **småkravsproceduren**, giver retten sagsøgeren meddelelse herom, og hvis sagsøgeren ikke trækker sit krav tilbage, vil det blive behandlet efter de almindelige regler. Den ret, der har kompetence til at træffe afgørelse om kravet i første instans, er byretten. Stedlig kompetence afgøres efter de almindelige regler.

1.3 Blanketter

Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 359/C af 29. januar 2013, der godkender de blanketter, som skal benyttes i småkravsproceduren efter artikel 1025-1032 i lov nr. 134/2010 om civilproces, indeholder regler om en obligatorisk standardblanket i småkravsproceduren. Standardblanketterne er: stævningsblanket, blanket til ændring/rettelse af stævningsblanketten samt svarskriftsblanket.

1.4 Retlig bistand

Bistand ydes inden for de grænser, der gælder for dommerens aktive rolle, som ikke er særlig for denne type sager.

1.5 Regler for bevisoptagelse

Retten kan også tillade andre beviser end de af parterne forelagte. Dog tillades beviser, der er uforholdsmæssigt dyre at føre set i forhold til værdien af det fremsatte krav eller modkrav, ikke.

1.6 Skriftlig procedure

I artikel 1028 ff. i den nye civilproceslov hedder det, at en sagsøger indleder en småkravsprocedure ved at udfylde stævningsblanketten og indgive eller sende den til den kompetente domstol på mail eller på enhver anden måde, der sikrer transmission og kvittering for modtagelse. Kopier af bilag, som sagsøgeren eventuelt agter at gøre gældende, indgives eller sendes sammen med stævningsblanketten. Hvis sagsøgerens oplysninger enten ikke er tilstrækkeligt klare eller fyldestgørende, eller stævningsblanketten ikke er udfyldt korrekt, giver retten sagsøgeren mulighed for at supplere eller korrigere blanketten eller at indgive yderligere oplysninger eller dokumenter, medmindre kravet er åbenbart ubegrundet eller ikke kan antages til realitetsbehandling. Et krav afvises, hvis det er åbenbart ubegrundet eller ikke kan antages til realitetsbehandling. Hvis sagsøgeren undlader at supplere eller berigtige stævningsformularen inden for den af retten fastsatte, afvises kravet.

Småkravsproceduren er skriftlig og foregår helt uden retsmøder. Retten kan pålægge parterne at møde i retten, hvis den skønner, at deres tilstedeværelse er påkrævet, eller på en af parternes anmodning. Retten kan afvise en sådan anmodning, når den skønner, at mundtlig forhandling under hensyn til sagens omstændigheder ikke er nødvendig. Begrundelsen for afslaget gives skriftligt og kan ikke appelleres.

Når retten har modtaget en korrekt udfyldt stævningsblanket, sender den svarskriftsblanketten til sagsøgte sammen med en kopi af stævningsblanketten samt kopier af sagsøgerens bilag. Sagsøgte skal indgive svarskriftsblanketten i behørigt udfyldt stand inden 30 dage fra forkyndelsen af dokumenterne samt kopier af de dokumenter, som han eller hun har til hensigt at benytte. Sagsøgte kan svare på enhver anden hensigtsmæssig måde uden at bruge svarskriftsblanketten. Retten forkynder straks kopier af sagsøgte svar og et eventuelt modkrav samt sagsøgte bilag for sagsøgeren. Hvis sagsøgte har rejst et modkrav, skal sagsøgeren indgive en korrekt udfyldt svarskriftsblanket eller svare på anden måde inden 30 dage fra den dato, hvor den blev forkyndt. Et modkrav, der ikke kan behandles efter denne procedure, vil blive udskilt og behandlet efter de almindelige regler. Retten kan anmode parterne om at afgive supplerende oplysninger inden for den frist, der er fastsat med henblik herpå, og som ikke må overstige 30 dage fra modtagelsen af sagsøgte eller i

givet fald sagsøgerens svar. Hvis retten har fastsat en frist for parterne til at give møde i retten, skal der forkyndes en indkaldelse for dem. Når retten har fastsat en tidsfrist for, hvornår et processuelt skridt skal være gennemført, underretter den den pågældende part om konsekvenserne af manglende overholdelse af denne frist.

Retten skal afsige sin dom senest 30 dage efter modtagelsen af de ønskede oplysninger eller i givet fald hovedforhandlingen. Hvis der ikke modtages svar fra den pågældende part inden for tidsfristen, afsiger retten dom vedrørende hovedkravet eller modkravet på grundlag af det materiale, der foreligger i sagen. Den dom, der afsiges af førstinstansretten, kan fuldbyrdes fra datoen for dens afsigelse, og den forkyndes for parterne.

1.7 Dommens indhold

Ingen

1.8 Refusion af udgifter

I artikel 1031 i den nye civilproceslov hedder det, at den tabende part er pligtig at betale sagsomkostninger efter den anden parts anmodning. Retten vil imidlertid ikke pålægge godtgørelse af unødvendige omkostninger til den vindende part eller omkostninger, der ikke står i rimeligt forhold til sagens værdi.

1.9 Klagemulighed

Artikel 1032 i den nye civilproceslov bestemmer, at en dom kun kan indbringes for appelretten inden 30 dage fra forkyndelsen af den. Hvis der er grundlag herfor, kan appelretten suspendere fuldbyrdelsen under forudsætning af, at der stilles en sikkerhed på 10 % af det omtvistede beløb. Appelrettens afgørelse forkyndes for parterne og er endelig.

Sidste opdatering: 31/07/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Småkrav - Slovenien

1 Findes der en særlig procedure for mindre krav?

Slovensk lovgivning omfatter en særlig småkravsprocedure, der er reguleret i kapitel 30 i den civile retsplejelov (Zakon o pravdnem postopku, ZPP).

1.1 Procedurens anvendelsesområde, beløbsgrænser

Ifølge bestemmelserne i den civile retsplejelov defineres en småkravsprocedure som en procedure med en søgsmålsværdi på ikke over 2 000 EUR. I handelsretlige sager defineres en småkravsprocedure som en procedure med en søgsmålsværdi på ikke over 4 000 EUR. Småkrav omfatter ligeledes tvister, der ikke vedrører økonomiske krav, men hvor sagsøgeren fastslår i stævningen, at han/hun er villig til at acceptere et beløb på højst 2 000 EUR (eller 4 000 EUR i handelsretlige sager), i stedet for opfyldelse af kravet, og tvister, hvor påstanden omfatter levering af løsøregerstande, og hvor det af sagsøgeren anførte beløb i stævningen ikke overstiger 2 000 EUR (4 000 EUR i handelsretlige sager). Småkravssager omfatter ikke ejendomsretlige tvister, ophavsretlige tvister, tvister vedrørende beskyttelse eller brug af opfindelser eller varemærker eller retten til at anvende et handelsnavn, tvister vedrørende konkurrencebeskyttelsesbestemmelser eller tvister vedrørende krænkelse af ejendomsret.

1.2 Anvendelse af proceduren

Anvendelsen af proceduren er beskrevet under punkt 1.1. Småkravsprocedurer føres ved de lokale domstole (okrajno sodišče), undtagen hvis det drejer sig om handelsretlige tvister, som behandles ved distriktsdomstolene (okrožno sodišče).

1.3 Blanketter

Der er udelukkende udarbejdet blanketter for småkravsprocedurer, der indledes af en part på grundlag af et officielt bekræftet dokument. Blanketten kan i udfyldt stand indsendes elektronisk til følgende adresse: <https://evlozisce.sodisce.si/esodstvo/index.html>. Dette gælder fuldbyrdelsesprocedurer, der er baseret på et officielt bekræftet dokument, som efter indgivelsen af et behørigt begrundet søgsmål viderebehandles som en indsigelse mod et betalingspåkrav. Ud over dette findes der ingen fortrykte blanketter vedrørende småkravsprocedurer, der kan anvendes af parterne ved anlæggelse af en sag.

Afsnittet om automatisk behandling indeholder flere detaljerede oplysninger om mulighederne for elektronisk indgivelse af søgsmål.

1.4 Retlig bistand

Parterne kan anmode om retshjælp, og denne anmodning skal imødekommes, hvis de opfylder de betingelser, der er fastlagt i loven om gratis retshjælp (Zakon o brezplačni pravni pomoči, ZBPP).

1.5 Regler for bevisoptagelse

I småkravsprocedurer påhviler det sagsøgeren at redegøre for alle de faktiske omstændigheder og tilvejebringe alle bevismidler i sagen, mens det påhviler den sagsøgte at gøre dette i sit svarskrift. Herefter kan hver af parterne indgive ét indledende anbringende. Der ses bort fra faktiske omstændigheder og bevismidler, som senere måtte blive forelagt i skriftlige anbringender. Fristen for indgivelse af et svarskrift og de indledende anbringender er otte dage. Fristen for indgivelse af svarskrift og den forberedende anmodning er på 8 dage.

1.6 Skriftlig procedure

Småkravsprocedurer gennemføres på grundlag af skriftlige sagsanlæg. Domstolen kan begrænse tidsrummet for og omfanget af bevisoptagelsesproceduren og behandle sagen efter eget skøn med det formål at foretage en afvejning mellem en passende beskyttelse af parternes rettigheder og målet om at fremskynde procedurer og begrænse de dermed forbundne omkostninger.

1.7 Dommens indhold

Dommen i en småkravsprocedure afsiges umiddelbart efter afslutningen af hovedforhandlingen. En skriftlig dom skal indeholde en indledning, en dispositiv del, en begrundelse og en note om lovfæstede rettigheder. Dommeren kan afsige en skriftlig kendelse med en lang eller forkortet begrundelse for klagen.

1.8 Refusion af udgifter

Der træffes afgørelse om sagsomkostningerne i henhold til, hvilken part der bliver den vindende part i sagen, dvs. det påhviler den tabende part at godtgøre modpartens omkostninger.

1.9 Klagemulighed

Parterne kan appellere en dom afsagt i første instans eller en afgørelse i en småkravsprocedure inden for en frist på otte dage. Domme eller afgørelser kan kun anfægtes på grundlag af en alvorlig overtrædelse af bestemmelserne i artikel 339, stk. 2, i den civile retsplejelov, eller på grundlag af en overtrædelse af den materielle ret. I handelsretlige småkravsprocedurer kan kun den part, der har tilkendegivet sin hensigt om at appellere en dom, indgive søgsmål til prøvelse af denne. Småkravsprocedurer omfatter ikke revisionsprocedurer, og begrundelserne for at udstede påbud om genoptagelse af en sag er begrænsede.

Relevante links

<http://www.dz-rs.si/wps/portal/Home/deloDZ/zakonodaja/preciscenaBesedilaZakonov>

<http://www.sodisce.si/>

<https://www.uradni-list.si/glasilo-uradni-list-rs>

<http://www.pisrs.si/Pis.web/>

Sidste opdatering: 08/01/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Småkrav - Slovakiet

1 Findes der en særlig procedure for mindre krav?

Den særlige fremgangsmåde i sager om mindre krav er reguleret i § 200ea i lov om retspleje i civile sager (*Občiansky súdny poriadok*), medmindre der er tale om grænseoverskridende tvister, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 af 11. juli 2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure.

1.1 Procedurens anvendelsesområde, beløbsgrænser

Kravets økonomiske værdi uden tillæg af renter og omkostninger må ikke overstige 1000 € på tidspunktet for sagens anlæggelse.

Hvis sagen kun vedrører renter og omkostninger, anses sagen for at vedrøre et mindre krav, hvis disse renter og omkostninger ikke overstiger 1000 €.

1.2 Anvendelse af proceduren

Sagen anlægges ved, at sagsøger udtager stævning mod modparten, i lighed med hvad der gælder for andre retssager.

1.3 Blanketter

Standardblanketter til brug for sagsanlæg og betalingspålæg forefindes på justitsministeriets (*Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky*) hjemmeside.

1.4 Retlig bistand

Standardblanketter til brug for sagsanlæg og betalingspålæg forefindes på justitsministeriets (*Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky*) hjemmeside.

1.5 Regler for bevisoptagelse

Bevisoptagelse vedrørende mindre krav er ikke specifikt reguleret i lovgivningen. Fremgangsmåden fremgår af de almindelige bestemmelser om civile sager.

1.6 Skriftlig procedure

I almindelighed gælder det samme som i andre civile sager.

1.7 Dommens indhold

Dommen redigeres på samme måde som i andre civile sager.

1.8 Refusion af udgifter

Når omkostningerne i en sag om mindre krav ikke står i et rimeligt forhold til kravets størrelse, kan retten se bort fra dem eller nedsætte dem, jf. § 150, stk. 2, i lov om retspleje i civile sager.

1.9 Klagemulighed

En af parterne kan appellere dommen på samme måde som i andre civile sager. Appelskriftet indgives til den domstol, hvis afgørelse anfægtes inden 14 dage efter dommens afsigelse.

Sidste opdatering: 08/04/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Småkrav - Finland

1 Findes der en særlig procedure for mindre krav?

Gældende finsk lovgivning indeholder ingen proceduremæssige bestemmelser om størrelsen af det beløb, der kræves af sagsøgeren. Der kan dog fastlægges en passende procedureform for en sag på grundlag af dens karakter. En sag vil kun gå gennem alle de forskellige stadier af fuldstændige retsforhandlinger, hvis der er grundlag herfor, og hvis de pågældende parter ønsker det. En sag kan f.eks. afgøres af en enkelt dommer uden en forberedende mundtlig forhandling eller i en 100 % skriftlig procedure. Civile sager, der henhører under den frivillige retspleje, har også deres egen specifikke procedure. Ubestridte krav behandles efter den forenkledte procedure som beskrevet ovenfor (se "Betalingspåbudsprocedure – Finland" og "Elektronisk sagsbehandling – Finland").

1.1 Procedurens anvendelsesområde, beløbsgrænser

Som nævnt ovenfor er størrelsen af det krævede beløb irrelevant. Procedureformen afhænger af sagens kvalitative indhold.

1.2 Anvendelse af proceduren

En civil sag indledes ved indgivelse af en skriftlig ansøgning om stævning ved distriktsdomstolen (*käräjäoikeus*). Ubestridte krav kan også indgives via en elektronisk ansøgning (se "Betalingspåbudsprocedure – Finland").

1.3 Blanketter

Der findes ingen formularer på nationalt plan med undtagelse af en formular til meddelelse af, at man agter at appellere en distriktsdomstols afgørelse. Visse distriktsdomstole har udarbejdet formularer til specifikke formål. Der er normalt tale om ansøgningsformularer og svarformularer. Det er ikke obligatorisk at anvende disse formularer.

Ubestridte krav kan indgives via en elektronisk ansøgningsformular (se "Betalingspåbudsprocedure – Finland").

1.4 Retlig bistand

Justitskontorerne tilbyder om nødvendigt rådgivning i proceduremæssige spørgsmål.

1.5 Regler for bevisoptagelse

Hvis kravet er ubestridt, er det ikke nødvendigt at forelægge beviser. Hvis der udelukkende anvendes en skriftlig procedure, vil kun skriftlige beviser blive taget i betragtning. Der findes ingen særlige bestemmelser om, at der skal anvendes specifikke regler i forbindelse med bevisoptagelse, når det drejer sig om mindre krav.

1.6 Skriftlig procedure

Det er muligt at afgøre en sag uden nogen mundtlig procedure, udelukkende på grundlag af skriftligt bevismateriale. Sager, der henhører under den frivillige retspleje, behandles altid på denne måde. Bestridte krav kan afgøres udelukkende på baggrund af skriftligt bevismateriale, hvis sagen er af en sådan karakter, at det ikke er nødvendigt med en mundtlig procedure, og hvis ingen af de interesserede parter modsætter sig, at sagen afgøres ved en skriftlig procedure.

1.7 Dommens indhold

Der er ingen særlige bestemmelser om indholdet af domme, når det drejer sig om mindre krav.

1.8 Refusion af udgifter

Hovedreglen er, at den tabende part skal betale alle rimelige sagsomkostninger, som modparten har afholdt i forbindelse med sagen. Der er dog lagt loft over, hvor stort et beløb der kan godtgøres i sager vedrørende ubestridte krav og husleje. I disse sager er det højeste beløb, som sagsøger i tilfælde af medhold kan få godtgjort hos sagsøgte, fastlagt i en omkostningstabel.

1.9 Klagemulighed

Sagens karakter er ikke afgørende for retten til at indgive appel. Appelproceduren er den samme i alle sager. Hvis man vil appellere distriktsdomstolens afgørelse, skal man gøre opmærksom herpå inden for en nærmere fastsat frist, og appellen rettes til appeldomstolen (*hovioikeus*).

Sidste opdatering: 08/02/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Småkrav - Sverige

1 Findes der en særlig procedure for mindre krav?

Ja, der findes en særlig procedure for tvister af mindre værdi.

1.1 Procedurens anvendelsesområde, beløbsgrænser

Den særlige procedure for tvister af mindre værdi anvendes af de almindelige domstole i første instans (*tingsrätten*) i de tilfælde, hvor sagsøgers krav er under en vis tærskelværdi. Denne tærskelværdi er i øjeblikket (2019) 23.250 SEK. Tærskelværdien er ikke fastsat til et bestemt beløb ved lov, men er knyttet til det såkaldte grundprisindeks (*prisbasbelöbet*), hvilket indebærer, at tærskelværdien justeres efter prisudviklingen.

1.2 Anvendelse af proceduren

Muligheden for at anvende proceduren er ikke begrænset til bestemte typer sager, f.eks. tvister på forbrugerområdet. De gældende kriterier er, at der skal være tale om et civilt søgsmål, og at værdien af det omtvistede skal være under tærskelværdien. Proceduren kan ikke anvendes i forbindelse med familieretlige spørgsmål.

1.3 Blanketter

Der findes ingen standardblanketter til brug for indbringelse af sager om mindre krav. Der findes dog en blanket til indgivelse af anmodning om udfærdigelse af stævning i civile søgsmål, der kan anvendes uanset tvistens værdi. Den kan findes på domstolsstyrelsens ("*Domstolsverket*") hjemmeside på <http://www.domstol.se/> på [svensk](#) og [engelsk](#)

1.4 Retlig bistand

Hvis man henvender sig til en byret (*tingsrätt*), kan man få hjælp til at anlægge en retssag. Der gælder en lovbestemt vejledningspligt for statslige myndigheder. Vejledningspligten indebærer, at man kan ringe til eller opsøge f.eks. en byret og få almindelig rådgivning om proceduren og de regler, som gælder for denne. Desuden har retsformanden – afhængig af sagens beskaffenhed - pligt til under forberedelsen at søge de omtvistede spørgsmål afklaret, og søge for, at parterne angiver alt det, de vil påberåbe sig under sagen. I praksis opfylder dommeren sin forpligtelse ved at stille opklarende spørgsmål og fremkomme med bemærkninger.

1.5 Regler for bevisoptagelse

Der findes ingen særlige regler for sager om mindre krav. Både mundtlig og skriftlig bevisførelse kan således finde sted. Skriftlige vidneforklaringer (*vittnesattester*) er kun tilladt i visse særlige situationer. Der kan indhentes yderligere oplysninger om reglerne for bevisoptagelse i civile søgsmål i svensk ret [her](#).

1.6 Skriftlig procedure

Retten har mulighed for at afsige dom alene på grundlag af en skriftlig procedure. Denne mulighed anvendes i tilfælde, hvor mundtlig forhandling ikke er nødvendig til sagens oplysning, og ingen af parterne fremsætter begæring herom.

1.7 Dommens indhold

Der findes ingen særlige regler for udformningen af en dom i sager om mindre krav. I alle civile søgsmål, dvs. selv for domme i denne type sager, gælder følgende: Dommen skal være skriftlig og i særskilte afsnit indeholde følgende oplysninger: rettens navn samt tid og sted for dommens afsigelse, navnene på parter og advokater eller andre rettergangsfuldmægtige, dommens konklusion, parternes påstande og indsigelser samt de omstændigheder, de er støttet på, og præmisser med angivelse af, hvad der er bevist i sagen.

1.8 Refusion af udgifter

De særlige regler om sagsomkostninger er det vigtigste særpræg ved sager om mindre krav. Den part, der vinder sagen, er kun berettiget til at få erstattet udgifter til juridisk rådgivning for en time én gang i hver instans, retsgebyr, rejse- og opholdsudgifter i forbindelse med møder, udgifter til afhøring af vidner samt udgifter til oversættelse af dokumenter. Godtgørelse ydes, såfremt udgifterne med rimelighed har været afholdt for, at den vindende part kunne gennemføre sin ret. Honorarer ud over det, der svarer til en times rådgivning, erstattes således ikke.

1.9 Klagemulighed

En dom afsagt af en lavere instans, der kan ankes til en højere instans.

Anke af byrettens dom til landsretten (*hovrätten*) er betinget af, at der opnås bevilling hertil. Bevilling meddeles kun, såfremt det er af betydning for retshåndhævelsen, at sagen indbringes for højere ret, såfremt der er anledning til ændre den afgørelse, som byretten nåede frem til, eller såfremt der er tungtvejende grunde til, at sagen prøves på ny. En part, der ønsker at appellere en byrets dom, skal gøre dette skriftligt, og appellen skal være fremkommet til byretten inden tre uger efter, at dommen blev afsagt.

Sidste opdatering: 10/12/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager

sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.